

รายงานการวิจัย

การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ
ของนักศึกษาต่างชาติ

พระอุดมธีรคุณ
บัณฑิตกา จารุมา

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ

ของนักศึกษาต่างชาติ

THE ANALYSIS ON STUDY PROBLEMS OF FOREIGN STUDENTS AT
MAHAPAJAPATI BUDDHIST COLLEGE

พระอุดมธีรคุณ

บัณฑิตกา จารุมา

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ของนักศึกษาต่างชาติ และ (2) เพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติแก่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยฯ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพประเภทวิเคราะห์เนื้อหาโดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาต่างชาติจำนวน 62 คน พบว่า สามารถจำแนกสภาพปัญหาได้ ๓ มิติ ได้แก่ (1) มิติหลักสูตร (2) มิติการใช้ชีวิต และ (3) มิติกระบวนการเรียนการสอน โดยแนวทางปรับปรุงการจัดการศึกษาแบ่งเป็น ๓ แนวทาง ได้แก่ (1) แนวทางการปรับปรุงหลักสูตร (2) แนวทางการปรับปรุงกิจกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษา (3) แนวทางการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงตามสภาพจริง

คำสำคัญ: 1. สภาพปัญหาการเรียน 2. มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย 3. นักศึกษาต่างชาติ

ABSTRACT

This research has two main objectives: (1) to study the problems of studying at the Mahapajapati Higher College of foreign students and (2) to propose guidelines for improving education management for international students to the Mahapajapati Buddhist College. This is qualitative research in the content analysis type which collected data from 62 international students by in-depth interview. The results revealed that problems can be classified into 3 dimensions: (1) curriculum dimension, (2) life dimension, and (3) teaching and learning process dimension. The guidelines for improving education management can be divided into 3 approaches as follows. (1) curriculum improvement, (2) guidelines for improving student life activities, and (3) guidelines for improving the teaching and learning process. These three approaches will help to solve the real problems of foreign students.

Keywords: 1. Study Problem 2. Mahapajapati Buddhist College 3. Foreign Student

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ของนักศึกษาต่างชาติ” ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2563 สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความรู้และคำแนะนำอย่างดียิ่งของท่านผู้ทรงคุณวุฒิและการประสานงานอย่างดีของผู้ประสานงานจากสถาบันวิจัยญาณสังวร ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

เริ่มต้นจาก ขอขอบคุณ นายอนันต์ ทรัพย์วารี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้เมตตาลงนามในสัญญา พระมหาบุญนา ฐานวีโร, ผศ.ดร. รักษาการผู้อำนวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้ให้การสนับสนุนการทำวิจัยและอนุญาตให้เดินทางประสานงานโดยไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณ ผศ.สมคิด นันตะ ผศ.ดร.ประวีร์รตา สุขรัตน์ฤทธิ และ ดร.สินานู วัฒนสุข ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ทุกรูป ทุกท่าน คอยช่วยเหลือ ค้นคว้าข้อมูล และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณนักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ให้ข้อมูลจนการทำวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณนักคิดและนักวิชาการทุกท่านที่มีรายชื่อในรายงานวิจัยชิ้นนี้ล้วนมีส่วนก่อให้เกิดปัญญาและแนวคิดต่างๆ ในผลงานนี้ ผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และผู้ที่สนใจ ในการนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป

พระอุดมธีรคุณ

หัวหน้าโครงการวิจัย

8 มิถุนายน 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis)	10
2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.4 สรุปกรอบแนวความคิด	14
3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	17
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	18
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
4.1 การจำแนกข้อคิดเห็น 3 มิติ	20
4.2 สภาพปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหากุฎราชิวทยาลัย	33

สารบัญ (ต่อ)

4.3	ปัจจัยและสาเหตุของปัญหาของนักศึกษาต่างชาติมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหากุฎราชวิทยาลัย	37
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
5.1	สรุปผลการวิจัย	40
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	42
5.3	ข้อเสนอแนะ	54
	บรรณานุกรม	56
	ภาคผนวก	59
	ภาคผนวก ก ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย	60
	ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์	61
	ประวัตินักวิจัย	63

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	20
ตารางที่ 4.2 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติต่อการใช้ชีวิตที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	23
ตารางที่ 4.3 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติต่อกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	27
ตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis) การจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักศึกษาต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์เป็นส่วนงานที่จัดตั้งขึ้นภายใต้มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่แม่ชีและสตรีด้อยโอกาสในรูปแบบการสนับสนุนทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร โดยปัจจุบันมีนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 98 ท่าน/คน โดยเป็นชาวไทยใหญ่จากประเทศพม่า จำนวน 60 ท่าน/คน เป็นชาวลาวจากประเทศลาวจำนวน 2 คน คิดเป็นนักศึกษาต่างชาติจำนวนทั้งหมด 62 ท่าน/คน (แม่ชีประครอง งามชัยภูมิ, 2563) หรือคิดเป็นร้อยละ 60.76 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่านักศึกษาต่างชาติเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยฯ

นอกจากนั้น มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ยังมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากวิทยาลัยหรือวิทยาเขตอื่นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในด้านการดูแลและการจัดกิจกรรมพัฒนา นักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษาร้อยละ 99 เป็นนักศึกษา “กินอยู่” ภายในวิทยาลัย ฯ นักศึกษาจึงต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของวิทยาลัยตามเงื่อนไขการให้ทุนการศึกษา โดยนักศึกษาต้องรับผิดชอบ กิจกรรมการใช้ชีวิตประจำวันตั้งแต่การตื่นนอนเวลา 04.30 น.เพื่อทำวัตรเช้า การทำความสะอาด หอพักเวลา 06.00 น. การทำกิจกรรมพัฒนาวิทยาลัย เช่น การทำความสะอาดอาคารต่าง ๆ ภายใน วิทยาลัย ฯ การหาเงินเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการทำอาหาร การพัฒนาพื้นที่ให้สะอาดเรียบร้อย การ จัดการขยะ การบิณฑบาตและการติดตามแม่ชีไปบิณฑบาต การทำอาหาร ตลอดจนการเข้าเรียนและ การทำกิจกรรมตามข้อกำหนดของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และมหาวิทยาลัย ฯ ด้วยเหตุนี้ ทำให้บริบทด้านการเรียนของนักศึกษามีลักษณะพิเศษแตกต่างจาก มหาวิทยาลัยทั่วไป เพราะฉะนั้นเมื่อต้องศึกษาปัญหาการเรียน ผู้วิจัยตระหนักว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง ขยายขอบเขตการศึกษาครอบคลุมถึงปัญหาจากการทำกิจกรรมพัฒนาดังกล่าวด้วยเพราะมี ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการเรียนของนักศึกษาโดยตรง ตัวอย่างเช่น การตื่นนอนตอนเช้าตรู่แล้วต้องทำกิจกรรมพัฒนาสถานที่ก่อนเข้าเรียนเวลา 08.00 น.ส่งผลให้ นักศึกษามีความเหนื่อยล้า ไม่มีสมาธิในการเรียน การทำกิจกรรมพัฒนาวิทยาลัยมีตารางค่อนข้างแน่น ในแต่ละวันส่งผลให้นักศึกษาไม่มีเวลาหรือมีเวลาน้อยในการทำกิจกรรมตามความสนใจและความ ต้องการของตนเอง อีกทั้งยังไม่มีสิทธิ์เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดและความชอบโดยอิสระเพราะมี ข้อจำกัดด้านตัวเลือกในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ การเคร่งครัดกฎระเบียบด้านชีวิตความเป็นอยู่ ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถแสดงออกถึงความเป็นตัวตนที่เหมาะสมตามวัยอย่างที่หนุ่มสาวปัญญาชน ควรจะเป็น

คำว่า “ปัญญาชน” ในสังคมไทยนั้นไม่ปรากฏว่าใครเป็นผู้เริ่มใช้ และใช้เมื่อใด แต่วิทยากร เชียงกูล (2538) คาดว่า น่าจะเริ่มใช้ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยกมล สมวิเชียร (2511) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “นักคิด ผู้มีปัญญา มีกิจกรรมทางปัญญาที่สังคมเห็นได้ และเป็นผู้ใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณอย่างอิสระ” ส่วนสุวลักษณ์ ศิวลักษณ์ (2521) ได้อธิบายลักษณะของปัญญาชนไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่ “เป็นผู้สนใจในทางปรับปรุงบ้านเมือง รู้จักพิจารณาปัญหาหลัก ดูให้แจ่มแจ้งให้ตลอดว่าปัญหานั้น เกี่ยวพันกับปัญหาอื่นอย่างไรบ้าง สนใจในทางคุณธรรม ความดี ความงาม ความรู้อัน ได้แก่ ศิลปะ วัฒนธรรม และวิทยาการ” (<https://witayakornclub.wordpress.com/2008/03/06/intelligentsia6/>) อย่างไรก็ตาม เมื่อค้นความหมายคำว่า “ปัญญาชน” ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 กลับพบว่า ไม่ปรากฏความหมายเชิงความสัมพันธ์กับสังคมแต่เป็นการให้ความหมายเฉพาะการเรียน ดังนี้ “คนที่มีความรู้หรือความฉลาดอันเกิดแต่การเรียนมามาก” (<http://www.royin.go.th/dictionary/>) ซึ่งในทัศนะผู้วิจัย การให้ความหมายดังกล่าวเป็นการลดศักยภาพนักศึกษาให้เตี้ยลง มีสถานะเป็นเพียงผู้เรียนที่มีความฉลาด ตัดโอกาสในการใช้ศักยภาพเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมซึ่งเป็นตัวชี้วัดการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น คำว่า “ปัญญาชน” ในทัศนะผู้วิจัย จึงควรหมายถึง ผู้ได้รับการศึกษาสูงหรือเรียนมากโดยผู้เรียนต้องสามารถประยุกต์ใช้ความรู้โดยอิสระเพื่อพัฒนาสังคมและตนเองให้ดีขึ้น ด้วยเหตุดังกล่าว งานวิจัยชิ้นนี้จึงออกแบบกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนทั้งมิติหลักสูตร มิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน และมิติกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ครอบคลุมปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อ การเรียน และนำไปสู่อุปสรรคการพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นปัญญาชน

จากการศึกษาเบื้องต้นในมิติหลักสูตร ซึ่งศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพราะนักศึกษาต่างชาติทุกคนเรียนหลักสูตรนี้ พบว่า ทั้งโครงสร้างรายวิชาและเนื้อหารายวิชาเหมาะสมกับนักศึกษาไทยมากกว่านักศึกษาต่างชาติ ตัวอย่างเช่น วิชาการแปลเบื้องต้น ได้เน้นการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลงานเขียนทางพระพุทธศาสนาซึ่งมีคำศัพท์เฉพาะจำนวนมาก จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยในวิชาดังกล่าวพบว่า นักศึกษาไม่สามารถแปลงานได้ตามมาตรฐานรายวิชาซึ่งสร้างความกดดันแก่นักศึกษาต่างชาติเป็นอย่างมากเพราะมีข้อจำกัดด้านภาษาไทยแค่ระดับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับมิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน พบว่า กิจกรรมที่วิทยาลัย ฯ กำหนดให้นักศึกษาต้องทำมีข้อดีคือ ฝึกทักษะการใช้ชีวิตที่มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และเป็นทักษะที่สามารถอยู่รอดได้เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เป็นต้นว่า ทักษะการทำอาหาร ทักษะการดูแลทำความสะอาดอาคารสถานที่ แต่เมื่อพิจารณาบริบทสังคมในศตวรรษที่ 21 ที่คาดหวังให้นักศึกษารุ่นใหม่มีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ (<http://www.okmd.or.th/okmd-opportunity/>)

new-gen/262/) ผู้วิจัยกลับพบว่า กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะนักศึกษายังไม่ตอบโจทย์บริบทสมัยใหม่ดังที่กล่าวมา ในส่วนมิติกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ด้วยข้อจำกัดของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตชนบท ห่างไกลชุมชนและแวดล้อมด้วยสถานที่ปฏิบัติธรรม แม้มีข้อดีคือ เป็นการเชื่อมโยงจิตใจนักศึกษาเข้ากับธรรมชาติ และสร้างโอกาสการฝึกศักยภาพด้านจิตใจตามแนววิถีพุทธ แต่มีข้อด้อยคือไม่สามารถจัดกิจกรรมฝึกทักษะวิชาชีพที่ทันสมัย การศึกษาดูงานพื้นที่ที่หลากหลาย รวมถึงการศึกษาวัฒนธรรมไทยทั้งในเมืองและในชนบทต่าง ๆ ได้บ่อยครั้งเนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าสภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ของนักศึกษาต่างชาติเป็นอย่างไร จำแนกปัญหาได้ที่ประเภท และแนวทางปรับปรุงการจัดการศึกษาอันผสมผสานระหว่างวิถีพุทธ วัฒนธรรมไทย และทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสมกับนักศึกษาต่างชาติควรดำเนินการอย่างไรเพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็น “ปัญญาชน” เหมาะสมกับกาลสมัย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ของนักศึกษาต่างชาติ

1.2.2 เพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติแก่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ของนักศึกษาต่างชาติ” มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1) **ขอบเขตด้านประชากร** เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ จึงเรียกประชากรในการศึกษาว่าผู้ให้ข้อมูลอันได้แก่ นักศึกษาต่างชาติที่เรียนมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 62 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมด

2) **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ได้แก่ ปัญหาใน 3 มิติ คือ 1) มิติหลักสูตรโดยศึกษาโครงสร้างและรายวิชาที่นักศึกษาต่างชาติเรียนทุกรายวิชา 2) มิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน โดยศึกษาในประเด็นการทำกิจกรรมตามระเบียบของวิทยาลัย ฯ กิจกรรมตามความสมัครใจ และกิจกรรมในชีวิตประจำวันอื่นๆ และ 3) มิติกระบวนการเรียนการสอน โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะผู้สอน วิธีการสอน เอกสารประกอบการสอน และการประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน

3) **ขอบเขตด้านพื้นที่** ได้แก่ มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

4) ขอบเขตด้านระยะเวลา คือ 18 กันยายน 2563 – 18 กันยายน 2564

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

สภาพปัญหาการเรียน หมายถึง สภาพปัญหาในมิติหลักสูตร มิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน และ มิติการเรียนการสอนของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์

นักศึกษาต่างชาติ หมายถึง นักศึกษาที่มีสัญชาติอื่นที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและมีภูมิลำเนาอยู่ ต่างประเทศแล้วมาศึกษาต่อที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ในปีการศึกษา 2563

ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ผู้สอนในสังกัดมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ

ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) ทราบสภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยใน พระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- 2) ทราบแนวทางการปรับปรุงการจัดการศึกษาแก่นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาที่มหาปชาบดี เถรีวิทยาลัย ฯ
- 3) เกิดองค์ความรู้ด้านการจัดการศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ของนักศึกษาต่างชาติ” ได้ใช้แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis)
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ

2.1.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

บุญชุม ศรีสะอาด (2541:2) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า การที่ผู้สอนดำเนินการจัดการการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านกระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ มีการคิดวิเคราะห์ และผู้สอนดำเนินการประเมินผล โดยวิธีการสอนสามารถใช้รูปแบบการบรรยาย การอธิบาย การสาธิต หรือการปฏิบัติให้ดู ส่วน สมเกียรติ อ่อนวิมล (ผู้แปล, 2554) ได้อธิบายแนวคิดของ Stipek เกี่ยวกับความหมายวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสมัยใหม่ไว้ว่า เน้นความร่วมมือของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขมากขึ้นด้วยการเชื่อมโยงองค์ความรู้กับความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหรือออกแบบวิธีการแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนมีการทดลอง การถกเถียงและการอภิปรายภายในชั้นเรียน ผู้สอนควรมีทางเลือกหลากหลายในการวัดประเมินผล และเน้นที่พัฒนาการของผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังมีอีกแนวคิดหนึ่งที่ที่น่าสนใจ คือแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิตเพราะในบริบทศตวรรษที่ 21 การฝึกทักษะให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตจัดเป็นข้อปฏิบัติสำคัญของการจัดการเรียนการสอน โดย อาร์ เอช เดฟ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, ม.ป.ป.) อธิบายว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะเกิดขึ้นเมื่อวางแผนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะและเจตคติที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจต่อผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งจากในระบบและนอกระบบการศึกษา

จากแนวคิดข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยครูคือผู้ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ การถกเถียง การทดลอง การอภิปราย และการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ อีกทั้งการประเมินผลควรมีความหลากหลายโดดเด่นที่พัฒนาการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.2 แนวทางการจัดการเรียนการสอน

การวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสมัยใหม่ โดยยึดตามข้อเสนอของ ซันด์ซัย อธิเกียรติและธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว (2560) ที่เน้นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructuivisim) โดยแบ่งวิธีการสอนเป็นลำดับขั้นดังนี้

- 1) ขั้นแนะนำ เป็นการแจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียนและสร้างแรงจูงใจในการเรียน
- 2) ขั้นทบทวนความรู้เดิม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิม ความเข้าใจเดิมก่อนการเรียนรู้ใหม่
- 3) ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด แบ่งขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้
  - (1) ใช้วิธีการสร้างความเข้าใจของผู้เรียนให้กระจ่างแล้วให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน
  - (2) ให้ผู้เรียนอภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยนความคิด และผู้สอนสาธิตให้เห็นจนผู้เรียนสามารถกำหนดความคิดได้เอง
  - (3) ให้ผู้เรียนสร้างข้อสรุปหรือความคิดใหม่ผ่านการทดลอง การคิดอย่างไตร่ตรอง และการประเมินคุณค่าของการเรียน
  - (4) ให้ผู้เรียนนำความคิดและความรู้ที่ได้รับไปใช้ด้วยตนเอง
- 4) ขั้นทบทวน ให้ผู้เรียนสร้างการเปรียบเทียบระหว่างความรู้เดิมและความรู้ใหม่ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังสามารถใช้วิธีการสอนแบบเน้นความร่วมมือจากผู้เรียน เรียกว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Coperative Leaning) ซึ่งมีวิธีการจัดการสอนหลายรูปแบบ ดังนี้
  - (1) รูปแบบ Jigsaw เป็นวิธีการสอนให้ผู้เรียนต่อภาพความคิด โดยผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับเพียงส่วนหนึ่งของหัวข้อใหญ่หรือหัวข้อย่อยที่ต้องเรียนทั้งหมด แล้วให้ผู้เรียนศึกษาหัวข้อย่อยนั้น ผู้ได้รับหัวข้อเดียวกันให้ศึกษาด้วยกัน หลังจากนั้นให้อธิบายหรือสอนแก่ผู้เรียนคนอื่น
  - (2) รูปแบบ STAD (Student Teams-Achievement Division) เป็นการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบทีมหรือกลุ่มโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ความสำรวจจากการร่วมกันทำงานกลุ่มและสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยผู้สอนจะให้รางวัลความสำเร็จของผู้เรียนเป็นกลุ่ม
  - (3) รูปแบบ LT (Learning Together) เป็นการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้ผู้เรียนสร้างผลงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเอกสาร และมีการแบ่งงานในการเรียนรู้ในลักษณะหัวข้อย่อยเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงประโยชน์ในการพึ่งพากันและกัน

- (4) รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี เป็นการจัดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีในการเรียน รับรู้ถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทดลองใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีใหม่ ๆ
- (5) รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experimental Instruction) เป็นการเน้นดึงศักยภาพของผู้เรียนจากการเรียนรู้สถานการณ์จริงของผู้เรียน แล้วเชื่อมโยงประสบการณ์นั้นกับแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ
- (6) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integration) เป็นการนำสิ่งเร้ามาสร้างกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ มีกระบวนการคิดและประมวลผลการคิด
- (7) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นกระบวนการคิด (Thinking Skills) เป็นการจัดบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการคิด มีเนื้อหาที่ให้ผู้เรียนคิด โดยทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนต้องคิด ได้แก่ ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะการคิดเป็นแกนหรือการคิดทั่วไปคือการคิดในชีวิตประจำวัน ทักษะการคิดขั้นสูงคือการคิดหลายขั้นตอน เช่น มีการตั้งสมมติฐาน การทดลอง และการสรุป เป็นต้น
- (8) การศึกษาเป็นรายบุคคล (Individual Study) เป็นการกำหนดหัวข้อการเรียนรู้ โดยผู้สอนหรือผู้เรียน แล้วสร้างโครงงานเพื่อให้ผู้เรียนศึกษา วิเคราะห์ อ้างอิง และสรุปความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง ผู้สอนมีหน้าที่ประเมิน ตรวจสอบ และป้อนงานกลับ อย่างไรก็ตาม ต้องสร้างความรู้สึกอิสระ และความมั่นใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนว่าสามารถดำเนินโครงงานได้ด้วยตนเองโดยปราศจากความรู้สึกกลัวผิด
- (9) การจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ Backward Design เป็นการเริ่มต้นเรียนรู้จากจุดสิ้นสุด แล้วให้ผู้เรียนหาหลักฐานหรือสร้างองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้นั้น โดยผู้สอนต้องออกแบบกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ความเข้าใจและคุณค่าของสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2 การสร้างพยานหลักฐานของความเข้าใจ และขั้นตอนที่ 3 การค้นหาประสบการณ์และสิ่งสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในการสร้างพยานหลักฐานนั้น
- (10) การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้สมองซีกซ้ายและสมองซีกขวาอย่างสมดุล โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
- การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Mastery Learning)
  - สติลาการเรียนรู้ (Learning Styles)
  - พหุปัญญา (Multiple Intelligences)
  - การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

- การสร้างสถานการณ์ (Practical Simulation)
- การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (Experiential Learning)
- การเรียนรู้จากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based learning)
- ความเคลื่อนไหวทางการศึกษา (Movement Education)

(11) การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการสอนให้ผู้เรียนสามารถค้นหาปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา รวมไปถึงการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองหรือรับใช้สังคม โดยครูต้องจัดกิจกรรมพัฒนาจินตนาการ (Visual/Spatial Intelligence) พัฒนาทักษะทางภาษา (Verbal/Linguistic Intelligence) พัฒนาตรรกะและการคิดคำนวณ (Logical/Mathematical Intelligence) พัฒนาร่างกาย (Bodily/Kinesthetic Intelligence) พัฒนาการฟังและความสุนทรีย์ด้านดนตรี (Musical/Rhythmic Intelligence) พัฒนาการปฏิสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม (Intrapersonal Intelligence) พัฒนาสมองด้านกระบวนการเชื่อมโยง (Naturalistic Intelligence) และพัฒนาความรู้จากความรู้เดิม (Existential Intelligence)

2.1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

จากการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (รวมพร มินานนท์, จินตนา พรสัมฤทธิ์โชค, จิราพัชร ปัญญาดี, อัญพัชญ์ วิวัฒน์กมลชัย, และชญานิศา เขมทัศน์, 2556) มีดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพผู้สอน ผู้เรียนจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากผู้สอนเป็นคนใจเย็น บุคลิกภาพดี สอนเป็นลำดับขั้นตอน มีประสบการณ์ในการสอนหรือประสบการณ์จริงในวิชาชีพ หรือการปฏิบัติกรณที่เป็นรายวิชาปฏิบัติ มีคุณธรรมจริยธรรมในการดูแลผู้เรียนแบบองค์รวม ส่วนผู้สอนที่สร้างผลกระทบด้านลบจะมีลักษณะเข้มงวดมาก ประสบการณ์น้อย ใช้อารมณ์ในการสอน ไม่เข้าใจผู้เรียน ไม่มีการเตรียมตัวสอน

2) ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาตนเองควรมีความกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีความใกล้ชิดผู้สอน มีความตื่นตัวทั้งร่างกาย ความคิด และอารมณ์ มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง ได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอก่อนเข้าเรียน อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนมีจำนวนมากเป็นกลุ่มใหญ่จะส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพลดลง เช่น ความไม่ทั่วถึงในการฝึกปฏิบัติกรณที่ต้องฝึกปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่ทั่วถึงทุกคน ผู้เรียนได้รับงานมอบหมายนอกเวลาทำให้ไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหา นอกจากนั้น ผู้เรียนอาจตื่นเต้น วิตกกังวลเมื่อต้องทำกิจกรรมในชั้นเรียน

3) ปัจจัยด้านสื่อการสอน เนื้อหาการบรรยายควรใช้สื่อที่มีความเคลื่อนไหว การปฏิบัติมีการแสดงวิธีปฏิบัติ อุปกรณ์มีความทันสมัย มีความเพียงพอ ไม่ชำรุด

4) ปัจจัยด้านวิธีการสอน ควรสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ควรเน้นการบรรยายอย่างเดียว ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการสอน

5) ปัจจัยด้านเวลา ชั่วโมงสอนควรเหมาะสมกับเนื้อหา ควรจัดสรรเวลาสำหรับการฝึกปฏิบัติกรณีเป็นรายวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ

นอกจากนั้น กลัณญู เพชรารณ (ม.ป.ป.) ยังเสนอปัจจัยอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้นคือ

1) ปัจจัยด้านบทเรียนและวิธีเรียน โดยบทเรียนที่ไม่ซับซ้อนจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้เร็วกว่าบทเรียนที่ยาก แต่บทเรียนที่ง่ายเกินไปจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนต่ำ บทเรียนที่ยาวเกินไปจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้า ด้านวิธีเรียน ผู้เรียนควรได้ทดลองปฏิบัติ และทำซ้ำๆ จะทำให้เกิดประสิทธิผลด้านการเรียนที่ดีขึ้น

2) ปัจจัยการถ่ายโยงความรู้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 การถ่ายโยงความรู้เชิงบวก หมายถึง ความรู้หรือประสบการณ์เดิมช่วยทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น กลุ่มที่ 2 การถ่ายโยงความรู้เชิงลบ หมายถึง ความรู้หรือประสบการณ์เดิมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้เรื่องใหม่ มีความล่าช้าหรือลำบากในการเรียนรู้ และกลุ่มที่ 3 การถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นศูนย์ หมายถึง ประสบการณ์เดิมไม่ส่งผลต่อการเรียนรู้ใหม่เลย

2.1.4 แนวทางในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาต่างชาติ

รัชดา ลาภใหญ่ (2559) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาต่างชาติ ดังนี้

1) การรู้จักผู้เรียน ผู้สอนควรทราบพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด โดยใช้วิธีวัดระดับความรู้ผู้เรียนและสอบถามความต้องการหรือเป้าหมายของผู้เรียนเพื่อให้สามารถสร้างแบบเรียนที่เหมาะสมต่อพื้นฐานและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้สอนควรสังเกตความสนใจของผู้เรียนผ่านพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น ความกระตือรือร้นในการฟัง การสอบถามผู้สอน การค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากที่สอน การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ซึ่งการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนนี้จะส่งผลต่อการกำหนดระยะเวลาในการสอนที่เหมาะสม

2) การสร้างแบบเรียน แบบเรียนที่ดีควรมีการบูรณาการการฝึกทักษะทั้งการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน รวมทั้งมีการสอดแทรกวัฒนธรรมไทยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง นอกจากนี้ แบบเรียนต้องง่ายต่อการจดจำ ไม่ควรสอนคำศัพท์เฉพาะมากเกินไป และควรมีการทำแบบฝึกหัดทุกครั้งโดยต้องออกแบบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน

3) การจัดการเรียนการสอน ควรมีการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สอดคล้องกับหัวข้อที่เรียน เช่น การเรียนวัฒนธรรมไทย ควรมีรูปแบบและสื่อที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยเป็นตัวอย่าง

รูปธรรม มีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายทั้งรูปภาพ บัตรคำ หนังสือ วารสาร ตำรา เอกสาร ประกอบการสอน วิดีทัศน์ สื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ นอกจากนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมแก่รายวิชา เช่น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน โดยมีหลายวิธีให้เลือกใช้ เป็นต้นว่า การแสดงบทบาทสมมติ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนทดลองปฏิบัติ การฝึกกระตมความคิด การนำเสนอหน้าชั้นเรียน ส่วนการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน สามารถทำได้เช่นกัน เป็นต้นว่า การทัศนศึกษาออกสถานที่ การฝึกปฏิบัติในชีวิตจริง

4) กลวิธีการสอน สำหรับผู้เรียนภาษาควรมีการสอนการถอดสัทอักษรเพราะจะช่วยให้เข้าใจลักษณะของหน่วยเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน การสอนอ่าน-เขียน ควรเริ่มต้นตั้งแต่ง่ายไปหายาก การสอนฟัง-พูด สามารถสอนแบบ Bottom-Up คือการฟังรายละเอียดว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร การสอนแบบ Top-Down เป็นการสอนให้เข้าใจความหมาย วัตถุประสงค์ และสถานการณ์ และการสอนฟังด้วยการทำแบบฝึกหัด Interactive Exercise ซึ่งเป็นการฟังข้อความและพูดเติมข้อความที่ขาดหายไป

สำหรับวิธีการปฏิบัติตัวของผู้สอน ควรมีดังต่อไปนี้

- 1) มีความรู้ในการใช้ภาษาอย่างแท้จริง
- 2) มีจิตวิทยาและเข้าใจกระบวนการสอนนักศึกษาต่างชาติ
- 3) สอดแทรกวัฒนธรรม ประเพณีวิถีปฏิบัติและความเชื่อของคนในสังคมไทย
- 4) สร้างบรรยากาศให้น่าเรียน
- 5) เปิดโอกาสให้ซักถามในประเด็นที่สงสัยได้ตลอดเวลา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis)

ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิเคราะห์สวอตเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการสภาพปัญหาเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาต่างชาติ เพราะการวิเคราะห์สวอตจะสะท้อนให้เห็นข้อเด่น ข้อด้อย โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยจุฬารณย์ ขอบใจกลาง (2560) อธิบายเกี่ยวกับการวิเคราะห์สวอตไว้ว่า เป็นแนวทางในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์สำหรับองค์กรซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้คือ การประเมินเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่นักศึกษาต่างชาติซึ่งการวิเคราะห์สวอตมีองค์ประกอบสำหรับการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์จุดแข็ง คือ S ซึ่งย่อมาจาก Strengths หมายถึง การวิเคราะห์ข้อดีของปัจจัยภายในองค์กร

2) การวิเคราะห์จุดด้อยหรือจุดอ่อน คือ W ซึ่งย่อมาจาก Weakness หมายถึง ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากปัจจัยภายในองค์กรซึ่งต้องหาวิธีแก้ไขปัญหานั้น ๆ

3) การวิเคราะห์โอกาส หรือ O ซึ่งย่อมาจาก Opportunities หมายถึง โอกาสที่เป็นผลจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ช่วยส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กร

4) การวิเคราะห์อุปสรรค คือ T ซึ่งย่อมาจาก Threats หมายถึง อุปสรรคที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกซึ่งกลายเป็นข้อจำกัดขององค์กร

สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ ได้ประยุกต์แนวคิดการวิเคราะห์สวอตในรูปแบบการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกของการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษา ณ มหาชนชาติเถรีวิทยาลัย ๆ โดยมีการวิเคราะห์สวอตในแต่ละมิติที่กำหนดในกรอบแนวคิดการศึกษา ได้แก่ มิติหลักสูตร มิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน และมิติการเรียนการสอน

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สามารถแบ่งกลุ่มสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนได้ 3 มิติ ได้แก่ มิติหลักสูตร มิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน และมิติการเรียนการสอน ดังรายละเอียดการสังเคราะห์เอกสาร ดังต่อไปนี้

1) **มิติหลักสูตร** ผู้วิจัย พบว่า ความเห็นด้วยต่อเนื้อหารายวิชาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรโดยนักศึกษาควรทราบว่าการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน อันได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีในการสอนมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างไร ตัวอย่างเช่น การกำหนดให้นักศึกษาแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย การส่งงานตรงเวลา การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเรียนโดยทั้งหมดสัมพันธ์กับการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา (ทรงศิริ วิชิรานนท์ และคณะ, 2558: 80) นอกจากนี้ สุนทรโศภิต (2561) พบว่า การออกแบบกิจกรรมตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาสามารถนำไปสู่การออกแบบวิธีการประเมินที่เหมาะสมต่อมาตรฐานการเรียนรู้และศักยภาพนักศึกษา โดยผู้สอนต้องพิจารณาวิเคราะห์ว่า อะไรคือสิ่งที่คาดหวังให้ผู้เรียนเรียนรู้แล้วนำไปสู่วิธีการสอนและการวัดผลประเมินผลที่เหมาะสมโดยหลักการสอนและการประเมินผลควรเริ่มต้นด้วยการสร้างความตระหนักถึงจุดมุ่งหมายการเรียน กำหนดกระบวนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมาย และกำหนดวิธีประเมินผลความสามารถ ซึ่งในส่วนของการพัฒนาการประเมินความรู้ความสามารถนั้นควรใช้การวิจัยเป็นฐานในการออกแบบ (เพชรปภาณี อินทรพาดิษฐ์, สำราญ กำจัดภัย, และ สมพร หลิมเจริญ, 2560) ดังนั้น ในมิติหลักสูตร ผู้สอนควรทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบว่าผลการเรียนรู้สอดคล้องกับกรอบ

มาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาและความต้องการของนักศึกษาหรือไม่ ซึ่งจะช่วยทำให้สามารถปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สำหรับโครงสร้างหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา วีรภัทร ไม้ไหว (2552) เสนอว่า การสร้างหลักสูตรควรสอดคล้องกับการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งควรทำการวิเคราะห์ในประเด็นดังกล่าวก่อนกำหนดโครงสร้างหลักสูตร รายวิชา และคำอธิบายรายวิชาเพราะช่วยให้สามารถเขียนเนื้อหาสาระรายวิชาครอบคลุมวัตถุประสงค์ทั้งหมด ซึ่งในกรณีนี้วิสัยทัศน์ผู้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างโครงสร้างหลักสูตรเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ จิตติกรณรัศม์ ภัททสิริภูวดลและชนิดา ศรีบุญเรือง (2559) ได้เสนอกรอบการประเมินคุณภาพหลักสูตรว่าควรมีการประเมินในรอบดังต่อไปนี้ (1) ความภาคภูมิใจต่อมหาวิทยาลัยและคณะ (2) ด้านผลการเรียนรู้ที่มีผลต่อการทำงาน (3) ด้านอาจารย์ผู้สอน (4) ด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา (5) ด้านหลักสูตร (6) ด้านระบบให้คำแนะนำปรึกษา และ (7) ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า หากต้องการทราบสภาพปัญหาหลักสูตร จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้งานวิจัยเป็นฐานในการวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ปัญหา โดยเนื้อหาการวิเคราะห์ควรเน้นที่ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมายของสถานศึกษา ความต้องการของผู้เรียน และควรสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

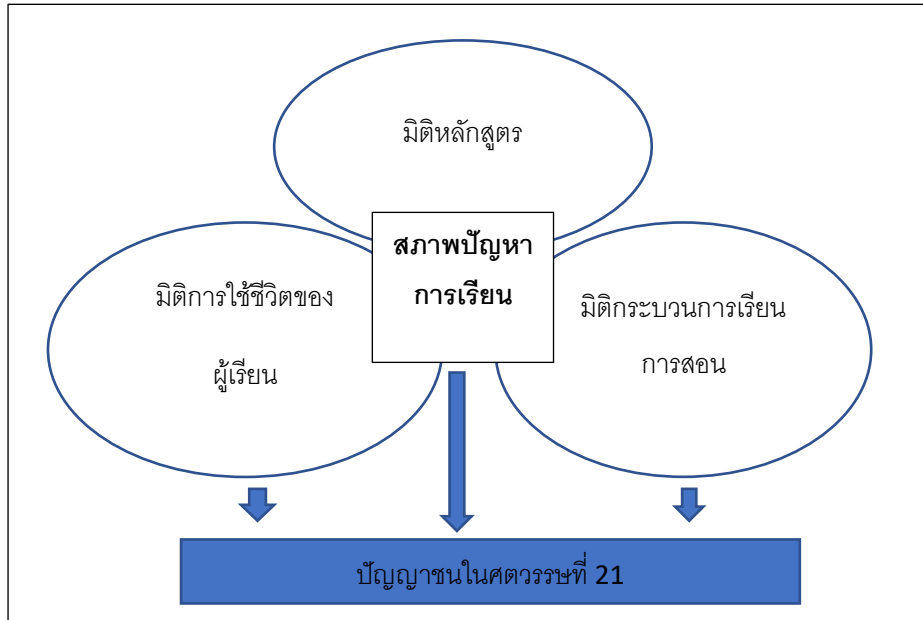
2) มิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน ผู้วิจัยพบว่า สภาพสัมพันธภาพในครอบครัว สภาพสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับเพื่อน สภาพสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับครู และสภาพบรรยากาศในสถานศึกษาล้วนสัมพันธ์กับทักษะชีวิตของผู้เรียน ทั้งด้านการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และการจัดการอารมณ์และความเครียด (วสนันท์ หมวดเอียด, 2556) ซึ่งหากผู้สอนใช้การวิจัยการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจะทำให้สามารถพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนมีส่วนในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง อันส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน (ธนัตถ์กานต์ ศรีเฉลียวและภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์, 2560) นอกจากนี้ อโณทัย ธีระทีป (2561) ยังค้นพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว อันได้แก่ อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และปัจจัยส่วนตัว อันได้แก่ เพศ กลุ่มวิชาที่เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทัศนคตินิสัยในการเรียน การปรับตัวเข้ากับการศึกษา ความสัมพันธ์กับเพื่อนมีผลต่อการเกิดความสุขในการเรียนอีกด้วย ดังนั้น หากต้องการศึกษาสภาพปัญหาการเรียน จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ผู้วิจัยต้องศึกษามิติการใช้ชีวิตของผู้เรียนเพราะส่งผลกระทบต่อความพร้อมในการเรียน โดยบริบทงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยใช้สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเป็นบริบทครอบครัวเนื่องจากผู้เรียนพักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยและได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมจึงส่งผลกระทบต่อการเรียนโดยตรง

3) **มิติการเรียนรู้การสอน** โดยสันสนีย์พร ภูพานาส (2562: 33) พบว่า สภาพปัญหาการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับความรู้สึทางบวกของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยนักศึกษาพึงพอใจต่อการออกแบบการเรียนการสอนที่ใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางมากที่สุด นอกจากนั้น การจัดสภาพแวดล้อมต่อการศึกษามีความสำคัญในการสร้างความรู้สึทางบวกต่อการเรียนรู้โดยตรงซึ่งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต้องถูกออกแบบให้นักศึกษาได้ฝึกความสามารถด้านการคิด การจัดการชีวิตของตนเอง และเนื้อหาสาระกับกิจกรรมควรสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ยิ่งไปกว่านั้น ควรใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีในการสอน ตัวอย่างเช่น ข้อค้นพบของเดือนฉาย ไชยบุตร และ ณัฐิยา ตันตรานนท์ (2559) ที่ระบุว่า การจัดระบบการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (CEL) จะช่วยให้ผู้สอนสามารถติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ครบทั้งกระบวนการตั้งแต่การกำหนดโจทย์ปัญหา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น การอภิปรายปัญหาพร้อมกัน และยังอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาสามารถเข้าเรียนได้ตลอดเวลาตามความพร้อมและความต้องการของผู้เรียนอีกด้วย นอกจากนั้น โอลิเวีย ธีระทีป (2561) ได้ระบุคุณลักษณะของผู้สอนว่าควรมีประสบการณ์ มีความสามารถในการถ่ายทอดและการให้คำปรึกษา สามารถให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาส่วนตัวของผู้เรียนและช่วยวางแผนการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายตามข้อกำหนดของหลักสูตร ส่วนคุณภาพการสอน ผู้สอนสามารถทำได้โดยใช้การชี้แนะ การเสริมแรง และการมีส่วนร่วมในการเรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเองในการดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียน

ด้วยเหตุนี้ มิติการเรียนรู้การสอน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาสภาพปัญหาตั้งแต่คุณลักษณะของผู้สอน วิธีสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และคุณภาพการสอนของผู้สอน

2.4 สรุปกรอบแนวความคิด

ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาต่างชาติในประเทศไทย แล้วสรุปเป็นหมวดหมู่และความสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนที่มหาบัณฑิตเถรวิทยาลัย ฯ ของนักศึกษาต่างชาติ” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มุ่งศึกษาสภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาที่มหาบัณฑิตเถรวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2563 และจะนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการศึกษาที่มีเหมาะสมต่อไป เพื่อให้ผลการศึกษابรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงสามารถแบ่งระเบียบวิธีการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยมุ่งศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษาต่างชาติเป็นรายบุคคล ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงเป็นนักศึกษาต่างชาติทุกคนที่ศึกษาในปีการศึกษา 2563 จำนวน 62 ท่าน/คน จำแนกตามเชื้อชาติเป็นชาวไทยใหญ่จากประเทศพม่า จำนวน 60 ท่าน/คน และชาวลาวจากประเทศลาวจำนวน 2 คน จำแนกตามชั้นปีเป็นนักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 19 ท่าน/คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 27 ท่าน/คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 16 ท่าน/คน โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดเป็นนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) โดยมีแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ด้วยเหตุนี้ หัวข้อการสัมภาษณ์จึงถูกออกแบบให้มีลักษณะเป็นเค้าโครงการสนทนาและไม่กำหนดข้อคำถามอย่างเข้มข้น เนื่องจากต้องการทราบรายละเอียดรายบุคคลและเข้าถึงข้อมูลตามสภาพจริงตามความเห็นของนักศึกษามากที่สุด โดยหัวข้อที่ใช้ถามแบ่งเป็น 3 หัวข้อใหญ่ คือ 1) หัวข้อมิติหลักสูตร 2) หัวข้อมิติการใช้ชีวิตของผู้เรียน และ 3) หัวข้อมิติ

กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งหัวข้อย่อยที่ใช้เป็นแนวคำถามออกแบบโดยใช้แนวคิดการวิเคราะห์ สวอต (SWOT Analysis)

3.2.2 การทดสอบและวิเคราะห์เครื่องมือ

การทดสอบและวิเคราะห์เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.2.2.1 ผู้วิจัยนำเค้าโครงหัวข้อที่สร้างขึ้นจากข้อมูลที่ทำการศึกษาไปขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทางวิชาการ มีการหาค่าประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผศ.ดร.ประวีร์รตา สุจริตน์ ฤทธิ ผศ.สมคิด นันตะและ ดร.สินีนานา วัฒนสุขและรับรองจรรยาบรรณจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หมายเลขใบรับรอง ว.25/2564 วันที่ให้การรับรอง 30 มีนาคม 2564

3.2.2.2 ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่ได้ทำการตรวจพิจารณาเค้าโครงหัวข้อมาปรับปรุง แก้ไขหัวข้อให้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2.3 เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่กำหนดเค้าโครงหัวข้อการสัมภาษณ์แบบหลวม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) หัวข้อมิติหลักสูตร
  - 1.1) ความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงสร้างหลักสูตร
  - 1.2) ข้อดีและข้อด้อยของโครงสร้างหลักสูตร
  - 1.3) ข้อควรปรับปรุงของโครงสร้างหลักสูตร
  - 1.4) ความคิดเห็นต่อชื่อรายวิชา
  - 1.5) ความคิดเห็นต่อคำอธิบายรายวิชา
  - 1.6) ความพึงพอใจต่อการเรียนแต่ละรายวิชา
  - 1.7) ประโยชน์ของความรู้ในหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง
  - 1.8) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียนรู้แต่ละรายวิชา
  - 1.9) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร
- 2) หัวข้อมิติการใช้ชีวิต
  - 2.1) กิจกรรมที่ทำในแต่ละวัน

- 2.2) ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของกิจกรรมที่ทำการเรียน
  - 2.3) กิจกรรมที่รู้สึกชอบหรือมีความสุขในการทำและความสัมพันธ์ต่อการเรียน
  - 2.4) กิจกรรมที่ไม่ชอบหรือรู้สึกเป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตและความสัมพันธ์ของกิจกรรมดังกล่าวต่อการเรียน
  - 2.5) กิจกรรมที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง พร้อมเสนอแนวทางปรับปรุง
  - 2.7) ประโยชน์ของกิจกรรมต่อการเรียน
  - 2.8) อุปสรรคและข้อจำกัดในการทำกิจกรรม
  - 2.9) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรม
- 3) หัวข้อมิติกระบวนการเรียนการสอน
- 3.1) ขั้นตอนการสอนในแต่ละรายวิชา
  - 3.2) ความเหมาะสมของวิธีการสอนกับรายวิชา
  - 3.3) ผลกระทบของวิธีการสอนต่อความเข้าใจในบทเรียน
  - 3.4) วิธีการสอนที่ชื่นชอบและไม่ชอบ
  - 3.5) การประเมินผลการเรียน
  - 3.6) ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
  - 3.7) คุณลักษณะของผู้สอน
  - 3.8) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียน
  - 3.9) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล

3.3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยการรวบรวมข้อมูลจากวารสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์และข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกข้อมูลเป็นรายชื่อในแบบจำแนกข้อมูล 3 มิติ และแบบจำแนกข้อมูลการวิเคราะห์ SWOT แล้วนำข้อมูลการวิเคราะห์มาเรียงเรียงเชิงพรรณนา

3.4.1 แบบจำแนกข้อมูล 3 มิติ

หัวข้อ	ความคิดเห็น
1. มิติหลักสูตร	
1.1 ความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงสร้างหลักสูตร	
1.2 ข้อดีและข้อด้อยของโครงสร้างหลักสูตร	
1.3 ข้อควรปรับปรุงของโครงสร้างหลักสูตร	
1.4 ความคิดเห็นต่อชื่อรายวิชา	
1.5 ความคิดเห็นต่อคำอธิบายรายวิชา	
1.6 ความพึงพอใจต่อการเรียนแต่ละรายวิชา	
1.7 ประโยชน์ของความรู้ในหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง	
1.8 อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียนรู้แต่ละรายวิชา	
1.9 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร	
2. หัวข้อมิติการใช้ชีวิต	
2.1 กิจกรรมที่ทำในแต่ละวัน	
2.2 กิจกรรมที่รู้สึกชอบหรือมีความสุขในการทำและความสัมพันธ์ต่อการเรียน	
2.3 กิจกรรมที่ไม่ชอบหรือรู้สึกเป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตและความสัมพันธ์ของกิจกรรมดังกล่าวต่อการเรียน	
2.4 ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของกิจกรรมที่ทำการเรียน	

หัวข้อ	ความคิดเห็น
2.5 กิจกรรมที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง พร้อมเสนอแนวทางปรับปรุง	
2.6 ประโยชน์ของกิจกรรมต่อการเรียน	
2.7 อุปสรรคและข้อจำกัดในการทำกิจกรรม	
2.8 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรม	
3.มิติกระบวนการเรียนการสอน	
3.1 ขั้นตอนการสอนในแต่ละรายวิชา	
3.2 ความเหมาะสมของวิธีการสอนกับรายวิชา	
3.3 ผลกระทบของวิธีการสอนต่อความเข้าใจในบทเรียน	
3.4 วิธีการสอนที่ชื่นชอบและไม่ชอบ	
3.5 การประเมินผลการเรียน	
3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	
3.7 คุณลักษณะของผู้สอน	
3.8 อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียน	
3.9 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน	

3.4.2 แบบวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis)

Strenghts (จุดแข็ง)	Weakness (จุดอ่อน)	Opportunities (โอกาส)	Threats (อุปสรรค)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 วัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ๆ ของนักศึกษาต่างชาติ และ 2) เพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติแก่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยฯ โดยในบทนี้จะนำเสนอข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ส่วนวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จะกล่าวในบทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยรายละเอียดข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อแรก มีดังต่อไปนี้

4.1 การจำแนกข้อคิดเห็น 3 มิติ

ผู้วิจัยสามารถจำแนกข้อคิดเห็นต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ 3 มิติ ได้แก่ มิติหลักสูตร มิติการใช้ชีวิต และมิติกระบวนการเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 ข้อคิดเห็นต่อมิติหลักสูตร

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาต่างชาติรายบุคคล สามารถสรุปความคิดเห็นต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

หัวข้อ	ความคิดเห็น
1) ความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงสร้างหลักสูตร	1) มีรายวิชาพระพุทธศาสนาจำนวนมาก โดยไม่รู้ว่าจะสามารถนำไปใช้ในอนาคตได้อย่างไร 2) การได้เรียนวิชาพระพุทธศาสนาในทุกสาขา เป็นจุดแข็งเพราะเป็นแนวทางการสร้างคุณธรรมภายในจิตใจ 3) รายวิชา Basic English writing ควรเรียนปี 1 เพราะเป็นวิชาพื้นฐาน

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	<p>4) วิชา Pali ไม่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร</p> <p>5) อยากให้มีการเพิ่มการสอนวิชาภาษาไทย ตั้งแต่ปี 1 และเรียนทุกปีเพราะจะได้นำมาใช้ในวิชาการแปลที่ต้องเรียนในปี 3 และปี 4</p> <p>6) อยากให้เอาวิชาที่ต้องเรียนภาคฤดูร้อนมาสอนในภาคปกติ เพราะไม่อยากเรียนภาคฤดูร้อน</p> <p>7) อยากเพิ่มรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจ การปรับปรุงบุคลิกภาพ</p> <p>8) อยากให้เพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21</p>
2) ข้อควรปรับปรุงของโครงสร้างหลักสูตร	<p>1) อยากให้เพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับมากกว่านี้ และลดรายวิชาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา</p> <p>2) อยากให้เพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด</p>
3) ความคิดเห็นต่อชื่อรายวิชา	<p>1) อยากให้มีการประยุกต์ภาษาอังกฤษกับ Business and Software.</p> <p>2) ชื่อรายวิชาน่าสนใจทุกวิชา</p>
4) ความคิดเห็นต่อคำอธิบายรายวิชา	<p>1) อาจารย์บางท่านสอนไม่ครอบคลุมเนื้อหา คำอธิบายรายวิชา บางวิชาทั้งหมดเรียน ประวัติพระพุทธเจ้าอยู่เรื่องเดียว นอกนั้นสอน คำศัพท์ ที่ซึ่งต้องเรียนประวัติพระพุทธศาสนา</p> <p>2) วิชา Tourist guide ควรให้มีการเพิ่มฝึกปฏิบัติการนอกพื้นที่</p> <p>3) วิชา Anti-corruption ควรให้มีการเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง</p> <p>4) วิชา Communication ควรให้มีการฝึกปฏิบัติการนอกสถานที่</p>

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	5) religious studies ควรมีการเพิ่มประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในอินเดีย และที่มาของศาสนาแต่ละศาสนาในโลก
	6) รายวิชาการแปลระบุให้แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย แต่นักศึกษาเป็นชาวต่างชาติที่มีพื้นฐานภาษาไทยน้อยมาก
5) ความพึงพอใจต่อการเรียนแต่ละรายวิชา	1) วิชาต่อไปนี้เรียนแล้วเข้าใจง่าย Introduction for literature, Life planning, Pali, และIntroduction to phonetics and phonology, Tipitaka Studies 2
6) ประโยชน์ของความรู้ในหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง	1) วิชาภาษาบาลีและสันสกฤตไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตจริง วิชา life planning สามารถนำมาวางแผนชีวิตตนเองได้จริง 2) Life planning, Introduction for literature and phonetics and phonology เป็นวิชาที่สามารถนำมาใช้ได้จริง 3) life planning สามารถนำมาวางแผนเป้าหมายชีวิตได้ phonetics and phonology ทำให้สามารถรู้วิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง 4) translation สามารถนำไปต่อยอดเป็นล่ามหรือนักแปล tourist สามารถนำไปต่อยอดสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์, religion สามารถเป็นครูสอนวิชาศาสนาในโรงเรียนได้ cultural สามารถนำไปเรียนรู้เพื่อการปรับตัวในการใช้ชีวิตในสังคมได้ anti-corruption สามารถเป็นคุณธรรมใช้สำหรับการทำงานได้

หัวข้อ	ความคิดเห็น
7) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียนรู้แต่ละรายวิชา	1) ขาดการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้นอกห้องเรียนและพบผู้คนที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะชาวต่างชาติเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ
8) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร	1) อยากให้อาจารย์ชาวต่างประเทศมาสอนในหลักสูตรมากกว่านี้ 2) อยากให้มีการเพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับ Time management และ Presentation in 21 st century

4.1.2 ข้อคิดเห็นต่อมิติการใช้ชีวิต

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาต่างชาติรายบุคคล สามารถสรุปความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเอเรวีเรียลในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติต่อการใช้ชีวิตที่มหาวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

หัวข้อ	ความคิดเห็น
1) กิจกรรมที่ทำในแต่ละวัน	1) การทำหน้าที่ประจำวันและการเรียน ได้แก่ สวดมนต์เช้า-เย็น นั่งสมาธิ ทำความสะอาดตึกและทำอาหาร 2) การบิณฑบาตอาทิตย์ละ 1 ครั้ง 3) การออกไปหาฟืนเพื่อนำมาทำอาหาร 4) การจัดการขยะ 5) ฝ่าประตู่ช่วงโควิด 19 ระบาดหนัก 6) ฝึกอบรมธรรมะ 7) การอบรม sex education 8) งานสงกรานต์ 9) งานปีใหม่ 10) การอบรมคอมพิวเตอร์

หัวข้อ	ความคิดเห็น
2) กิจกรรมที่รู้สึกชอบหรือมีความสุขในการทำและความสัมพันธ์ต่อการเรียน	1) ชอบกิจกรรมกลุ่มที่ทำร่วมกับเพื่อนนอกเวลาเรียน
	2) ชอบ English Fun and MBC got talent 3) ชอบ TOEIC Preparation 4) ไม่ชอบกิจกรรมการพัฒนาวิทยาลัย ฯ
	5) ชอบ Fun English and Buddhist day แต่ไม่ชอบกิจกรรมผ้าป่าฯ เพราะมีคนไม่เพียงพอต่อการทำงาน ทำให้รู้สึกเหนื่อยมาก 6) ชอบ study trip 7) ชอบกิจกรรมรับน้องใหม่ 8) ชอบการสวดมนต์ตอนเช้าและตอนเย็น การสวดมนต์ตอนเช้าทำให้ตื่นเช้าและรู้สึกสดชื่น
2) กิจกรรมที่ไม่ชอบหรือรู้สึกเป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตและความสัมพันธ์ของกิจกรรมดังกล่าวต่อการเรียน	1) เวลาในการทำกิจกรรมส่วนรวมมากกว่าเวลาเรียน รู้สึกว่ามากกว่าเกินไป 2) กิจกรรมกลางแจ้งบางครั้งร้อนมากทำให้รู้สึกอ่อนเพลียแต่ต้องฝืนทำ 3) การบิณฑบาตทำให้ได้บุญ แต่เหนื่อยเกินไปเมื่อต้องกลับมาทำการบ้านหรือทำงานอื่น ๆ
3) ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของกิจกรรมที่ทำการเรียน	1) การทำกิจกรรมเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้ชีวิต 2) การทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น 3) การฝึกทำอาหารมีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคต สามารถทำอาหารให้ครอบครัวได้ 4) การทำกิจกรรมส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทย ซึ่งทำให้ได้ฝึกภาษาไทย แต่ทำให้อ่อนภาษาอังกฤษ ทั้ง ๆ ที่ เรียนเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4) กิจกรรมที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง พร้อมเสนอแนวทางปรับปรุง	1) กิจกรรมบางอย่าง เช่น การทำความสะอาด มีการแบ่งงานไม่ยุติธรรม บางกลุ่มได้งานน้อย

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	และบางกลุ่มได้งานมาก ทำให้เกิดการอิจฉาซึ่งกันและกัน
	2) อยากให้ใช้แก๊สแทนการหาฟืนเพราะเหนื่อยและร้อนมาก และการใช้ฟืนปรุงอาหารทำให้เสียเวลามากในหนึ่งวัน 3) กิจกรรมในวิทยาลัย ๆ ที่ใช้ภาษาไทยอยากให้มีการเปลี่ยนมาใช้ภาษาอังกฤษเพราะไม่
	เข้าใจภาษาไทยและจะได้ปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษด้วย 4) อยากทำกิจกรรมดนตรี ร้องเพลงมากกว่าการเล่นกีฬาซึ่งมีการบังคับเล่น 5) อยากให้พิจารณาเรื่องความเท่าเทียมในการทำกิจกรรม บางกิจกรรมเรียกเฉพาะบางชั้นปี ทั้ง ๆ ที่น่าจะเรียกทุกคน 6) อยากให้ผู้ใหญ่รับฟังความคิดเห็นมากกว่าการออกคำสั่งให้ทำตามอย่างเดียว
5) ประโยชน์ของกิจกรรมต่อการเรียน	1) การสวดมนต์และนั่งสมาธิทำให้เรามีสมาธิ มีสติและมีความสุข
6) อุปสรรคและข้อจำกัดในการทำกิจกรรม	1) ช่วงเวลาการทำกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนมากเกินไป 2) อุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เล่น เช่น ไม้แบดมินตันมีเพียง 2 คู่ แต่มีคนรอเล่นมากกว่า 10 คน 3) การบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมทำให้ไม่เข้าใจว่าจะได้ประโยชน์อะไรจากกิจกรรม นอกจากการได้คะแนนกิจกรรม 4) บางกิจกรรมเรียกให้เข้าร่วมกระทันหันโดยไม่รู้แม้แต่ชื่อกิจกรรมที่ให้ทำ
7) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรม	1) เมื่อต้องทำกิจกรรมกลุ่ม อยากให้มีการเฉลี่ยงานแก่ทุกคนอย่างยุติธรรม

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	2) อยากรให้ลดกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน และให้เวลากับการเรียนมากขึ้น
	3) อยากรให้ลดกิจกรรมการทำความสะอาดลง เพราะรู้สึกเหนื่อยมากแล้วทำให้ไม่มีแรงทำการบ้านหรือเรียนหนังสือ 4) อยากรให้มีการตั้งชมรมภาษาอังกฤษ ชมรม
	5) หากมีการจัด workshop อยากรให้จัดเป็นภาษาอังกฤษเพราะที่ผ่านมามักจัดเป็นภาษาไทย 6) อยากรให้จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน 7) อยากรให้มีการจัดการสอน TOEIC และ TOEFL เพราะสามารถนำไปสอบในอนาคต แต่อยากรให้เปลี่ยนปรับปรุงเนื้อหาการสอนทุกปี เพราะเรียนซ้ำ ๆ ทุกปีด้วยเนื้อหาเดิม 8) อยากรให้ปรับลดกิจกรรมลงโดยเฉพาะช่วงใกล้สอบไม่อยากรให้มีกิจกรรม อยากรใช้เวลาเตรียมตัวสอบ 9) กิจกรรมผ้าป่ามีการเชิญแขกมาจากข้างนอก ต้องขนจานชามพร้อมเสิร์ฟอาหาร แต่เมื่อแขกทำจานชามแตก คนที่ต้องจ่ายค่าปรับเป็นนักศึกษา ทำให้รู้สึกไม่ยุติธรรม และรู้สึกเหนื่อยเกินไป 10) อยากรให้อาจารย์ใช้คำสั่งอำนาจบังคับน้อยลง และถามความต้องการหรือความเต็มใจที่จะทำกิจกรรมมากขึ้น เพราะบางครั้งอาจารย์สั่งให้ทำกิจกรรมทั้ง ๆ ที่ชนกับเวลาเรียน ถ้าหากว่าไม่ทำก็จะถูกหักคะแนนหรือปรับเงิน

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	11) อยากให้มีปฏิทินการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน 12) ควรให้มีการแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมทุกเดือนและนำข้อคิดเห็นไปปรับปรุง
	13) อยากให้มีการเชิญโค้ชมาสอนกิจกรรมกีฬานอกเวลาเรียน 14) อยากกิจกรรมสวดมนต์ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมงก็เพียงพอแล้ว แต่เห็นด้วยกับการทำกิจกรรมนี้
	15) อยากให้มีการปรับปรุงเนื้อหาใหม่ทุกปี เพราะบางกิจกรรมอบรมเหมือนเดิมซ้ำ ๆ กัน เช่น การอบรมประกันคุณภาพ กิจกรรม TOEIC Prepararion ก า ร อ บ ร ม Sex Education

4.1.3 ข้อคิดเห็นต่อมิติกระบวนการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาต่างชาติรายบุคคล สามารถสรุปความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติต่อกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

หัวข้อ	ความคิดเห็น
1) ขั้นตอนการสอนในแต่ละรายวิชา	1) บางรายวิชาอาจารย์มาลอกเนื้อหาจากหนังสือเขียนบนกระดาน อ่านให้ฟัง ไม่อธิบาย ไม่ตอบคำถาม และทำอย่างนั้นจนหมดเวลา 2) บางรายวิชาอาจารย์อธิบายวัตถุประสงค์ อธิบายเนื้อหา อธิบาย main idea และตอบคำถามจนกว่าจะเข้าใจ สามารถถามซ้ำ ๆ ได้

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	2) เมื่อนำเสนอแผนการสอนแล้ว อยากให้อาจารย์ถามความคิดเห็นจากผู้เรียนด้วยเพื่อ
	จะได้ทราบแนวทางการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน
2) ความเหมาะสมของวิธีการสอนกับรายวิชา	1) Life Planning, Phonetics, และ Literature มีวิธีการสอนที่เข้าใจง่าย มีการอธิบาย ยกตัวอย่าง และให้นำเสนอหน้าชั้นเรียน 2) วิชา Pali for Buddhist Research, Life planning, Introduction to Phonetic and
3)	Phonology and Introduction to English literature มีการอธิบายภาพรวมรายวิชา แผนการเรียน มีการใช้พาวเวอร์พอยท์ วิดีโอ แบบฝึกหัด การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การทำรายงาน ซึ่งทำให้การเรียนสนุกและเข้าใจง่าย
4) ผลกระทบของวิธีการสอนต่อความเข้าใจในบทเรียน	1) อาจารย์บางท่านสอนไม่ชัดเจน อยากให้เปลี่ยนวิธีการเป็นการอธิบายที่ชัดเจนให้มากขึ้น 2) อาจารย์บางท่านสอนแบบไม่มีปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งหากมีการฝึกปฏิบัติอาจทำให้สนุกและเข้าใจมากขึ้น 3) อาจารย์บางท่านมาเขียนกระดานโดยลอกจากหนังสือ แล้วอ่านให้ฟังแล้วไม่อธิบาย ทำให้เรียนไม่เข้าใจ 4) อาจารย์บางท่านสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียน 5) อาจารย์บางท่านให้อ่านอย่างเดียว โดยที่ผู้เรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ ทำให้เรียนไม่เข้าใจ 6) ชอบที่อาจารย์บางท่านอนุญาตผู้มีส่วนร่วมในการออกแบบเนื้อหา

หัวข้อ	ความคิดเห็น
5) วิธีการสอนที่ชื่นชอบและไม่ชอบ	1) ชอบวิธีการสอนที่มีการอธิบายจนกว่าจะเข้าใจ
	2) ชอบการสอนแบบมีการปฏิบัติ ทดลองทำ 3) ชอบการทำแบบฝึกหัดและการนำเสนอหน้าชั้นเรียน 4) ชอบอาจารย์ที่อธิบายช้า ๆ จนกว่าจะเข้าใจ 5) อาจารย์นั่งสอนอย่างเดียว ทำให้รู้สึกไม่ active 6) ชอบการสอนที่ให้มีการเล่นเกม 7) ชอบวิธีการสอนที่บอกว่าผู้เรียนทำแบบฝึกหัดผิดตรงไหนและต้องแก้ให้ถูกต้องอย่างไร 8) ชอบวิธีการให้นำเสนองานแบบเดี่ยวเพราะได้ฝึกทักษะการพูดการฟังเฉพาะบุคคล 9) ชอบการสอนที่มีพาวเวอร์พอยท์ประกอบ ไม่ชอบการสอนที่ม้อ่านเนื้อหาให้ฟัง 10) ชอบกิจกรรมอภิปรายกลุ่ม 11) ชอบการ Brain storming 12) ชอบการเชิญ Guest Speaker มาแบ่งปันประสบการณ์และความรู้ในสถานการณ์อาชีพต่าง ๆ 13) ชอบการเชิญชาวต่างชาติมาสอน 14) ชอบการสอนที่ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 15) ชอบวิธีการมอบหมายงานให้ไปค้นคว้าในห้องสมุด 16) ชอบการทำ research paper
5) การประเมินผลการเรียน	1) บางรายวิชาอาจารย์ไม่มีการประเมินในห้องเรียน มาสอนอย่างเดียว

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	2) บางรายวิชาอาจารย์ไม่แจ้งวิธีการประเมินผลการเรียนและคะแนนที่จะทดสอบ
	3) บางรายวิชาอาจารย์ออกข้อสอบไม่เหมือนกับเนื้อหาที่สอน หรือแหล่งข้อมูลให้ไปค้นคว้า ทำให้ทำข้อสอบไม่ได้
6) ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	<p>1) อาจารย์บางท่านสอนไม่เข้าใจ แจ้งอาจารย์แล้วแต่อาจารย์ไม่ปรับปรุงวิธีการสอนทำให้เรียนไม่เข้าใจ</p> <p>2) อาจารย์บางท่านไม่เตรียมการสอน มาเตรียมการสอนในห้องเรียน ทำให้เรียนไม่เข้าใจและรู้สึกไม่ชอบ</p> <p>3) อาจารย์บางท่านใช้วิธีการสอนด้วยการอ่านพาวเวอร์พอยท์และไม่อธิบายให้เข้าใจ</p> <p>4) อาจารย์บางท่านเมื่อผู้เรียนถามคำถามเพราะไม่เข้าใจ อาจารย์กลับถามคำถามกลับ</p>
	<p>แต่ไม่อธิบายให้ชัดเจนและในที่สุดผู้เรียนก็ไม่เข้าใจ</p> <p>5) อาจารย์บางท่านไม่สามารถอธิบายหรือทำให้เข้าใจ main point ในการสอนได้</p> <p>6) อาจารย์บางท่านใช้เนื้อหาจากอินเทอร์เน็ตหรือโซเชียลมีเดีย แต่ไม่สามารถประยุกต์เข้ากับเนื้อหาวิชาได้ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกันได้</p>
7) คุณลักษณะของผู้สอน	<p>1) ความกระตือรือร้นในการสอนจะทำให้นักศึกษารู้สึกกระตือรือร้นไปด้วย</p> <p>2) ควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากกว่าภาษาไทย</p> <p>3) ควรมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าและวางแผนการสอน</p>

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	4) ควรมีลักษณะยิ้มแย้มแจ่มใสหรือเป็นมิตรกับผู้เรียน
	<p>5) อาจารย์ควรมีความอดทนต่อการสอนสามารถอธิบายซ้ำ ๆ ได้หากยังมีคนไม่เข้าใจ</p> <p>6) อาจารย์ควรมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทำมากกว่าการนั่งสอนอย่างเดียว</p> <p>7) อาจารย์ควรมีความเชี่ยวชาญการใช้เทคโนโลยีในการสอนมากกว่านี้</p> <p>8) อาจารย์ควรใช้วิธีการสอนที่ยกศักยภาพของผู้เรียนมากกว่ามาอธิบายเลย ๆ</p> <p>9) ชอบอาจารย์ที่ไม่ยอมแพ้ในการสอนง่าย ๆ ปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ</p> <p>10) อาจารย์ไม่ควรเอาปัญหาส่วนตัวมาพูดในห้องเรียน</p> <p>11) อาจารย์ไม่ควรแสดงออกว่าขี้เกียจสอน</p> <p>12) อาจารย์ควรมีความมั่นใจในการสอน</p> <p>13) อาจารย์ควรมาสอนตรงเวลา</p> <p>14) อยากให้อาจารย์สอนตรงตามตารางสอน</p> <p>15) อยากให้อาจารย์ไม่ต้องใช้เวลามากในการสอน แต่เข้าใจง่าย</p> <p>16) ชอบอาจารย์ที่ถามผู้เรียนว่า “มีคำถามอะไรไหม” เพราะทำให้มีโอกาสดำถาม</p> <p>17) ชอบอาจารย์ที่ถามผู้เรียนว่า “ชอบวิธีการสอนแบบนี้ไหม”</p> <p>18) ชอบอาจารย์ที่มีอารมณ์ขันหรือผ่อนคลาย</p> <p>19) ชอบอาจารย์ที่มีใจเปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็นและพร้อมจะปรับปรุงตนเอง</p> <p>20) ชอบอาจารย์ที่อนุญาตให้ได้เสียง อภิปราย แสดงความคิดเห็นด้วยบรรยากาศอย่างเป็นมิตร</p>

หัวข้อ	ความคิดเห็น
8) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียน	<p>21) ควรเป็นผู้ฟังที่ดี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) อาจารย์พูดเร็วเกินไป ทำให้ฟังไม่ทัน 2) สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร 3) อยากให้มีอาจารย์หลากหลายความเฉพาะทางมากกว่านี้ 4) อยากมีอุปกรณ์การเรียนการสอนมากกว่านี้ เช่น โปรเจกเตอร์ 5) บางครั้งอาจารย์ไม่ว่างในช่วงเวลาเรียน 6) อาจารย์บางท่านพูดเสียงเบามาก 7) ห้องเรียนไม่มีเครื่องปรับอากาศและบางวันอากาศร้อนมากทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง 8) บางครั้งอาจารย์ใช้เวลาในการสอนมาก แต่ไม่เข้าใจ เพราะสมองรับไม่ได้ 9) อาจารย์บางท่านแสดงท่าทางไม่มีความสุขที่จะสอน ไม่อยากจะสอน 10) ปากกาไวท์บอร์ดและน้ำหมึกไม่เพียงพอ 11) บางรายวิชาไม่อนุญาตให้แสดงความคิดเห็น จึงไม่สามารถให้ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนได้ 12) บางครั้งอาจารย์ให้ทำกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมจากแผนกิจกรรม ทำให้ส่งผลกระทบต่อชั่วโมงการเรียน 13) อาจารย์ไม่เปิดใจรับฟังปัญหาการเรียน
9) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1) อยากให้ยกตัวอย่างในการสอนมากขึ้น 2) อยากให้อาจารย์บางท่านมีความกระตือรือร้นในการสอนมากขึ้น 3) อยากให้มีการเรียนนอกชั้นเรียนบ้าง 4) อยากให้อาจารย์ทุกคนใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

หัวข้อ	ความคิดเห็น
	<p>5) อยากให้อาจารย์มีการออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการคิดเชิงวิเคราะห์มากกว่าการให้ท่องจำเนื้อหา</p> <p>6) อยากให้อาจารย์อธิบายจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา เพราะบางท่านไม่อธิบาย เลยไม่ทราบว่าเรียนวิชานั้น ๆ ไปเพื่ออะไร</p> <p>7) อยากให้มีติดตามประเมินการสอนของอาจารย์ทุกท่านในแต่ละเทอมเพื่อจะได้ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น</p> <p>8) อยากให้อาจารย์บางท่านรับฟังความคิดเห็นผู้เรียนต่อกระบวนการสอนเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียน</p> <p>9) อยากให้จัดกิจกรรมที่ยกระดับทักษะภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน</p>

4.2 สภาพปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากข้อค้นพบข้างต้น สามารถสรุปปัญหาได้ 3 มิติ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 มิติหลักสูตร

โดยภาพรวม นักศึกษาไม่เข้าใจว่า เหตุใดจึงต้องเรียนวิชาพระพุทธศาสนาจำนวนหลายวิชาเพราะไม่รู้ว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคตได้อย่างไรและคิดว่าไม่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นอกจากนั้นเมื่อเทียบสัดส่วนระหว่างวิชาเอกกับวิชาพื้นฐาน นักศึกษามีความเห็นว่ามีจำนวนวิชาพื้นฐานจำนวนมากและยังคงเรียนวิชาพื้นฐานแม้จะอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 แล้วก็ตาม ซึ่งสิ่งที่ควรเป็นคือ วิชาพื้นฐานน่าจะเรียนในช่วงระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 ส่วนระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ควรเป็นวิชาขั้นสูงหรือวิชาประยุกต์ที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคตโดยอยากให้มีรายวิชาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 รายวิชาเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจและปรับปรุงบุคลิกภาพ รายวิชาเกี่ยวกับพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รายวิชาที่ประยุกต์กับแนวคิดทางธุรกิจ

และซอฟต์แวร์ทันสมัย (Computer software) และรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเวลาและทักษะการนำเสนอในศตวรรษที่ 21

ในส่วนของรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าดีอยู่แล้ว แต่ควรปรับปรุงคำอธิบายรายวิชา ได้แก่ รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ (HU 2129 English for Tourist Guides) ควรระบุให้มีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ รายวิชาการต่อต้านการทุจริต (GE 1001 Anti-Corruption) ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตทางการเมือง รายวิชาหลักการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น (HU 2116 Introduction to English Communication) รายควรเพิ่มการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ รายวิชาศาสนศึกษา (BU 5010 Religious Study) ควรมีการเพิ่มประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศอินเดียและที่มาของศาสนาทุกศาสนาในโลก รายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเบื้องต้น (HU 2115 Introduction to English Translation) และรายวิชาการแปลและการสื่อสาร (HU2117 English Translation and Communication) ควรปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้เหมาะสมกับนักศึกษาต่างชาติเพราะคำอธิบายรายวิชาระบุให้มีการฝึกการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ แต่ในความจริง นักศึกษามีพื้นฐานภาษาไทยไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงควรปรับให้เป็นการแปลภาษาไทยในระดับต้นหรือแปลเป็นภาษาแม่ของนักศึกษาแต่ละคน อย่างไรก็ตาม หากไม่สามารถปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาได้ ควรมีการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาต่างชาติทุกภาคการศึกษาเพื่อจะได้มีพื้นฐานเพียงพอในการเรียนรายวิชาดังกล่าว

ในแง่ของอุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียนรู้แต่ละรายวิชา ผู้วิจัยพบว่า ขาดการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้นอกห้องเรียนและพบปะบุคคลที่แตกต่างหลากหลายโดยเฉพาะชาวต่างชาติ เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ ในแง่โครงสร้างหลักสูตรบางรายวิชามีความซ้ำซ้อน และสามารถรวมเป็นรายวิชาเดียวกันได้ เช่น รายวิชาสัทศาสตร์และสรีรศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น กับรายวิชา การออกเสียงภาษาอังกฤษ รายวิชาหลักการสื่อสารภาษาอังกฤษ กับรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพ และรายวิชาภาษาอังกฤษกับวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารสากล

4.2.2 มิติการใช้ชีวิต

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษารู้สึกว่ามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ จัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนและกิจกรรมชีวิตประจำวันที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากเกินไป และส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น ใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่เป็นชีวิตประจำวันต่อไปนี้

- 1) การทำสวดมนต์และนั่งสมาธิ เช้า-เย็น ครั้งละไม่ต่ำกว่า 30 นาที
- 2) การทำความสะอาดตึกเรียนและอาคารต่าง ๆ ในแต่ละวันทั้งก่อนเข้าเรียนหลังเลิกเรียน
- 3) การออกบิณฑบาต

- 4) การหาพื้นที่เพื่อนำมาเป็นเชื้อเพลิงในการประกอบอาหาร
- 5) การจัดการขยะ
- 6) การเฝ้าประตู่ช่วงสถานการณ์ไวรัสโคโรนา 2019 ระบาด
- 7) การเข้าฝึกอบรบธรรมะ
- 8) การทำอาหารประจำวัน
- 9) กิจกรรมดับไฟป่าช่วงฤดูร้อน
- 10) กิจกรรมพัฒนาวิทยาลัย ฯ

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาเข้าใจว่า การปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวฝึกความอดทน เป็นการบำเพ็ญบุญ มีประโยชน์ในการใช้ชีวิตอนาคต เช่น การทำอาหาร แต่อยากให้มีมีการปรับเวลาการทำกิจกรรมให้น้อยลงเพราะรู้สึกเหนื่อยเกินไป ยิ่งเป็นกิจกรรมกลางแจ้ง ยิ่งทำให้รู้สึกอ่อนเพลีย เข้าเรียนและทำการบ้านด้วยความรู้สึกเหนื่อย และบางครั้งรู้สึกนอนไม่พอ

ในแง่การจัดการกิจกรรม นักศึกษารู้สึกว่า มีการบริหารจัดการกิจกรรมไม่ยุติธรรม เช่น การทำความสะอาดมีการแบ่งงานไม่ยุติธรรม บางกลุ่มได้งานน้อยในขณะที่บางกลุ่มได้งานมาก ทำให้เกิดการอิจฉาซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ เช่น การอบรม Sex Education การอบรมคอมพิวเตอร์ งานด้านศาสนาต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจของนักศึกษาต่างชาติและทำให้ขาดโอกาสการฝึกทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และเมื่อนำเวลาการทำกิจกรรมมารวมกัน นักศึกษามีความเห็นว่ามีสัดส่วนเวลามากกว่าการเรียนและไม่ช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือมีส่วนช่วยน้อยมาก นักศึกษาคิดว่า กิจกรรมต่าง ๆ ควรช่วยให้เกิดพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามจุดมุ่งหมายมาเรียนที่วิทยาลัย ฯ แห่งนี้

4.2.3 มิติกระบวนการเรียนการสอน

จากการศึกษาพบว่า สามารถจำแนกปัญหามิติกระบวนการเรียนการสอน ได้ 4 หมวด ได้แก่ 1) ขั้นตอนการสอนอันส่งผลต่อความเข้าใจในบทเรียน 2) การวัดผลประเมินผล 3) ลักษณะของอาจารย์ที่ควรปรับปรุง และ 4) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) ขั้นตอนการสอนอันส่งผลต่อความเข้าใจในบทเรียน

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า บางรายวิชาอาจารย์ลอกเนื้อหาจากหนังสือมาเขียนบนกระดาน แล้วอ่านให้ฟังโดยไม่อธิบายและไม่ตอบคำถามเมื่อมีข้อสงสัย และทำอย่างนั้นจนหมดเวลาตลอดทั้งภาคการศึกษา บางรายวิชาอาจารย์ไม่อธิบายแผนการสอน ไม่ถามความคิดเห็นต่อการออกแบบหัวข้อที่เรียน ไม่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดสัดส่วนคะแนน ทำให้รู้สึกเหมือนถูกบังคับให้เรียนโดยไม่มีทิศทางและไม่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด นอกจากนี้ อาจารย์บาง

ท่านไม่มีวิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้การเล่าเรื่องเพียง 1 เรื่องและอธิบายคำศัพท์ตลอดทั้งภาคการศึกษาทั้ง ๆ ที่คำอธิบายรายวิชาระบุให้มีการเรียนรู้ที่หลากหลายกว่านั้น ทำให้ไม่เข้าใจบทเรียนตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา

2) การวัดผลประเมินผล

ผู้วิจัยค้นพบว่า บางรายวิชาไม่มีการวัดผลประเมินผลระหว่างการเรียน มีเพียงการสอบกลางภาคและปลายภาค อาจารย์บางท่านไม่แจ้งวิธีการวัดผลประเมินและคะแนนที่จะได้รับหรือบางท่านแจ้ง แต่เมื่อทดสอบจริง กลับมีการปรับเปลี่ยนคะแนน นอกจากนั้น บางรายวิชาอาจารย์ออกข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนหรือแหล่งข้อมูลที่ให้ศึกษาค้นคว้า เป็นการนำข้อสอบที่ไม่เกี่ยวกับบทเรียนมาทดสอบ ทำให้นักศึกษาทำข้อสอบไม่ได้

3) ลักษณะของอาจารย์ที่ควรปรับปรุง

- 3.1) อาจารย์บางท่านขาดความกระตือรือร้นในการสอน และไม่เป็นมิตร
  - 3.2) อาจารย์บางท่านใช้ภาษาไทยในการสอนตลอดภาคการศึกษาซึ่งทำให้ไม่ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษและบางครั้งเรียนไม่เข้าใจ
  - 3.3) อาจารย์บางท่านมักแสดงความโกรธและขาดความอดทนเมื่อนักศึกษาถามคำถามหรือขออธิบายให้เพิ่มเติม รวมทั้งการขอให้ปรับปรุงวิธีการสอน
  - 3.4) อาจารย์บางท่านนั่งสอนเพียงอย่างเดียว ไม่มีกิจกรรมอื่น ๆ ให้เรียนรู้
  - 3.5) อาจารย์บางท่านขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะในรายวิชาที่สอนทำให้สอนไม่ลึกซึ้งและไม่สามารถตอบคำถามนักศึกษาได้
  - 3.6) อาจารย์บางท่านเล่าปัญหาส่วนตัวในห้องเรียนซึ่งในทัศนะของนักศึกษาเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม
  - 3.7) อาจารย์บางท่านแสดงออกว่าซีเกียจสอน มาสอนไม่ตรงเวลา
  - 3.8) อาจารย์บางท่านไม่เปิดใจยอมรับข้อคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงการสอนแม้จะมีความพยายามในการสื่อสารกับอาจารย์หลายครั้ง แต่ได้รับความเพิกเฉย
  - 3.9) อาจารย์บางท่านพูดเร็วเกินไป ทำให้ฟังไม่ทัน และไม่มีการถามว่านักศึกษาเข้าใจหรือไม่หรือไม่เปิดโอกาสให้ซักถาม
- ## 4) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียน
- 4.1) มีอาจารย์ไม่หลากหลายและมีชาวต่างประเทศน้อย ทำให้ได้รับความรู้ไม่หลากหลายและขาดการโอกาสการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
  - 4.2) ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น โปรเจกเตอร์ ปากกาไวท์บอร์ดและน้ำหมึก เครื่องเสียง วีวี สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียรและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา

- 4.3) กิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมจากแผนกิจกรรมมีจำนวนมากทำให้ส่งผลกระทบต่อเวลาเรียน
- 4.4) ไม่มีเครื่องปรับอากาศ จึงทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนในวันที่อากาศร้อนมาก
- 4.5) ขาดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ที่ช่วยยกระดับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

4.3 ปัจจัยและสาเหตุของปัญหาของนักศึกษาต่างชาติมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหากุฎราชวิทยาลัย

จากการทบทวนเอกสารและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัยในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ทำให้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยและสาเหตุของปัญหาที่กล่าวในข้อ 4.2 ได้ดังต่อไปนี้

4.3.1 ปัจจัยจากเจตนารมณ์การก่อตั้งมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ

จากเว็บไซต์สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี (<http://www.apsw-thailand.org/nun-th.html>) ระบุว่า มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ก่อตั้งจากความร่วมมือระหว่างมูลนิธิสถาบันแม่ชีไทยในพระบรมราชูปถัมภ์กับสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ฯ โดยแม่ชีคุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ เป็นหัวหน้าโครงการ ต่อมาได้อยู่ภายใต้สังกัดมหาวิทยาลัยมหากุฎราชวิทยาลัย โดยเจตนารมณ์การก่อตั้ง คือ เป็นสถานศึกษาและสถานวิจัยระดับอุดมศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้แม่ชีไทยและสตรีทั่วไป ผู้สนใจในพระพุทธศาสนา มาศึกษาพระพุทธศาสนาและสังคมสงเคราะห์ศาสตร์อันเป็นการแก้ปัญหาการขาดโอกาสเข้าถึงการศึกษาของผู้หญิง และสืบทอดพระพุทธศาสนา

จากเจตนารมณ์การก่อตั้งดังกล่าว จะเห็นได้ว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาด้านพระพุทธศาสนาโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ แม่ชีไทยและสตรีที่สนใจพระพุทธศาสนา ดังนั้น ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้เกิดการออกแบบรายวิชาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา และเนื่องด้วยอยู่ภายใต้สังกัดมหาวิทยาลัยมหากุฎราชวิทยาลัยซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ฝ่ายธรรมยุติจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่วิชาพื้นฐานในการศึกษาแต่ละหลักสูตรต้องเกี่ยวข้องกับความรู้ทางพระพุทธศาสนา นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังเป็นแม่ชี จึงทำให้ระเบียบกฎเกณฑ์การปฏิบัติตัวของนักศึกษามีรากฐานจากศีลและวินัยของแม่ชี เมื่อนำปัจจัยดังกล่าวมาวิเคราะห์เชิงสาเหตุสัมพันธ์กับสภาพปัญหาหลักสูตร จึงพบว่าเกิดจากความต้องการสืบทอดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ รักษาเจตนารมณ์การก่อตั้งของวิทยาลัย ฯ ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมการใช้ชีวิตและรายวิชาล้วนเป็นการดำเนินตามรอยกิจกรรมแรกเริ่มเมื่อก่อตั้ง ยิ่งไปกว่านั้น ยังใช้กิจกรรมการสวดมนต์ นั่งสมาธิประจำวัน เป็นเงื่อนไขในการให้ทุนการศึกษา จึงทำให้นักศึกษาที่ไม่ต้องการเสียค่าเทอม ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดกิจกรรมดังกล่าว

4.3.2 ปัจจัยบริบทสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากมคอ. 2 ของหลักสูตร ฯ ซึ่งได้ระบุความเป็นมาของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า

“ปัจจุบันนี้สังคมโลกาภิวัตน์ ทำให้เกิดความเจริญทางด้านเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงไปทั่วถึงกันทั่วโลกโดยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร จึงทำให้เกิดการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงเกิดความก้าวหน้าและเทคนิควิธีการต่างๆในการสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วโลก เกิดความตื่นตัวในด้านเทคโนโลยีการสื่อสารดิจิทัล นวัตกรรมเกิดการแข่งขันทางด้านความรู้ เศรษฐกิจและตลาดแรงงาน ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ต้องปรับนโยบายและกลยุทธ์การทำงาน เพื่อให้สามารถรองรับการแข่งขันดังกล่าว และมีการผลักดันการใช้ภาษาอังกฤษ การสื่อสารภาษาอังกฤษให้เป็นสากลเพื่อให้แรงงานไทยสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ยกย่องคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และเกิดการผลักดันความรู้ต่างๆ ตลอดจนเกิดการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่นานาชาติมากขึ้น ดังนั้นโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นมากในปัจจุบันนี้...ด้วยปัจจัยสำคัญของกระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมดังที่ระบุข้างต้น คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้มีหลักสูตรที่มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกด้านการติดต่อสื่อสาร เศรษฐกิจสังคม และตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต ที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ ได้แก่ กลุ่มรายวิชาที่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เน้นความรู้ทางด้านการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น การเรียนการสอนในหลักสูตรมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดแทรกความเป็นคนดี มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไป”

จากปัจจัยข้างต้น สามารถวิเคราะห์สาเหตุการออกแบบหลักสูตร ฯ ได้ดังนี้

1) ความต้องการสร้างหลักสูตรที่ทันสมัยและรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทยและสังคมโลก จึงมีการออกแบบรายวิชาที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2) วัตถุประสงค์การสร้างหลักสูตรมีการกำหนดให้สอดแทรกลักษณะความเป็นคนดี มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ จึงมีการออกแบบรายวิชาที่ส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าวโดยปรากฏในรูปแบบรายวิชาทางพระพุทธศาสนา

3) เป้าหมายของหลักสูตร คือ การสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพเพื่อเป็นกำลังสำคัญของประเทศ ดังนั้น รายวิชาในหลักสูตรจึงไม่ได้ออกแบบเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติที่กลับไปทำงานยังประเทศของตน

4) การออกแบบหลักสูตรเหมาะสมกับเด็กไทยและไม่ได้ออกแบบในลักษณะการเรียนการสอนแบบนานาชาติ ทำให้กำหนดคุณสมบัติอาจารย์ตามมาตรฐานการศึกษาสำหรับนักศึกษาไทย ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติอาจารย์ตามมาตรฐานหลักสูตรนานาชาติ

4.3.3 ปัจจัยจากการเปลี่ยนแปลงบริบททางการศึกษาของสังคมโลก

แนวคิดการจัดการศึกษาของโลกในปัจจุบันเน้นการเรียนการสอนตามสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งนักศึกษาเข้าใจถึงสมรรถนะเหล่านั้น ทำให้มีความคาดหวังหลักสูตรที่สามารถเพิ่มสมรรถนะการเรียนรู้เพื่อการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งแนวคิดโลกาภิวัตน์ และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน ส่งผลให้นักศึกษาต่างชาติในกลุ่มประเทศอาเซียนมีการเปิดกว้างด้านการศึกษา กล้าศึกษาต่อในต่างประเทศ และการให้คุณค่าการจบการศึกษาจากต่างประเทศ จึงเป็นสาเหตุให้สตรีจากประเทศเมียนมาร์ ลาว และฟิลิปปินส์สมัครศึกษาต่อที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ด้วยความคาดหวังต่อหลักสูตรระดับมาตรฐานนานาชาติ

จากปัจจัยข้างต้น จึงเป็นที่มาของสาเหตุการออกแบบหลักสูตร กิจกรรมในชีวิตประจำวันและกิจกรรมนอกห้องเรียน และการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่รองรับการพัฒนาประเทศไทยและมีกลุ่มเป้าหมายเป็นคนไทยมากกว่าชาวต่างชาติ แต่ในความเป็นจริงเมื่อเปิดหลักสูตรกลับปรากฏว่า มีนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ โดยจากจำนวนนักศึกษาในสาขาวิชา ฯ จำนวนทั้งหมด 62 ท่าน/คน มีนักศึกษาไทยเพียงจำนวน 2 คน เท่านั้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลข้อค้นพบจากการวิจัย“การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย” และให้ข้อเสนอแนะแก่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดกิจกรรม และกระบวนการเรียนการสอนโดยจะนำเสนอเนื้อหาเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 5.1 การสรุปผลการวิจัย 5.2 การอภิปรายผลการวิจัย และ 5.3 ข้อเสนอแนะการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยฯ อันเป็นวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของการวิจัยครั้งนี้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สภาพปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

จากข้อค้นพบข้างต้น สามารถสรุปปัญหาได้ 3 มิติ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) มิติหลักสูตร: โดยภาพรวม นักศึกษาไม่เข้าใจว่า เหตุใดจึงต้องเรียนวิชาพระพุทธศาสนา จำนวนหลายวิชาเพราะไม่รู้ว่าจะไปใช้ประโยชน์ในอนาคตได้อย่างไรและคิดว่าไม่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นอกจากนั้นเมื่อเทียบสัดส่วนระหว่างวิชาเอกกับวิชาพื้นฐาน นักศึกษามีความเห็นว่ามีจำนวนวิชาพื้นฐานจำนวนมากและยังคงเรียนวิชาพื้นฐานแม้จะอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 แล้วก็ตาม

ในส่วนของรายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าดีอยู่แล้ว แต่ควรปรับปรุงคำอธิบายรายวิชา ได้แก่ รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ ควรระบุให้มีการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ รายวิชาการต่อต้านการทุจริต ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตทางการเมือง รายวิชาหลักการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรเพิ่มการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ รายวิชาศาสนศึกษา ควรมีการเพิ่มประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศอินเดียและที่มาของศาสนาพุทธศาสนาในโลก รายวิชาการแปลภาษาอังกฤษเบื้องต้น และรายวิชาการแปลและการสื่อสาร ควรปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้เหมาะสมกับนักศึกษาต่างชาติเพราะคำอธิบายรายวิชาระบุให้มีการฝึกการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ แต่ในความจริง นักศึกษามีพื้นฐานภาษาไทยไม่เพียงพอ ในแง่ของอุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียนรู้แต่ละรายวิชา ผู้วิจัยพบว่า ขาดการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ในห้องเรียนและพบปะบุคคลที่แตกต่างหลากหลายโดยเฉพาะชาวต่างชาติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

อย่างเป็นทางการในแง่โครงสร้างหลักสูตรบางรายวิชาที่มีความซ้ำซ้อนและสามารถรวมเป็นรายวิชาเดียวกันได้

2) มิติการใช้ชีวิต: จากการศึกษาพบว่า นักศึกษารู้สึกว่ามีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนและกิจกรรมชีวิตประจำวันที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนมากเกินไป และส่งผลกระทบต่อภาระเรียน นอกจากนี้ กิจกรรมนอกชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจของนักศึกษาต่างชาติและทำให้ขาดโอกาสการฝึกทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และเมื่อนำเวลาการทำกิจกรรมมารวมกัน นักศึกษามีความเห็นว่ามีส่วนเวลามากกว่าการเรียนและไม่ช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือมีส่วนช่วยน้อยมาก

3) มิติกระบวนการเรียนการสอน: จากการศึกษาพบว่า สามารถจำแนกปัญหามิติกระบวนการเรียนการสอน ได้ 4 หมวด ได้แก่ 1) ขั้นตอนการสอนอันส่งผลต่อความเข้าใจในบทเรียน 2) การวัดผลประเมินผล 3) ลักษณะของอาจารย์ที่ควรปรับปรุง และ 4) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียน

5.1.2 ปัจจัยและสาเหตุของปัญหาของนักศึกษาต่างชาติมหาบัณฑิตเอเรวีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1) ปัจจัยจากเจตนารมณ์การก่อตั้งมหาบัณฑิตเอเรวีวิทยาลัย ฯ

การก่อตั้งมหาบัณฑิตเอเรวีวิทยาลัย ฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาด้านพระพุทธศาสนาโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ แม่ชีไทยและสตรีที่สนใจพระพุทธศาสนา ดังนั้น ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้เกิดการออกแบบรายวิชาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา และเนื่องด้วยอยู่ภายใต้สังกัดมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ฝ่ายธรรมยุติจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่วิชาพื้นฐานในการศึกษาแต่ละหลักสูตรต้องเกี่ยวข้องกับความรู้ทางพระพุทธศาสนา นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังเป็นแม่ชี จึงทำให้ระเบียบกฎเกณฑ์การปฏิบัติตัวของนักศึกษามีรากฐานจากศีลและวินัยของแม่ชี เมื่อนำปัจจัยดังกล่าวมาวิเคราะห์เชิงสาเหตุสัมพันธ์กับสภาพปัญหาหลักสูตร จึงพบว่าเกิดจากความต้องการสืบทอดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ รักษาเจตนารมณ์การก่อตั้งของวิทยาลัย ฯ ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมการใช้ชีวิตและรายวิชาล้วนเป็นการดำเนินตามรอยกิจกรรมแรกเริ่มเมื่อก่อตั้ง ยิ่งไปกว่านั้น ยังใช้กิจกรรมการสวดมนต์ นั่งสมาธิประจำวัน เป็นเงื่อนไขในการให้ทุนการศึกษา จึงทำให้นักศึกษาที่ต้องการยกเว้นค่าเล่าเรียน ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดกิจกรรมดังกล่าว

2) ปัจจัยบริบทสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์สาเหตุการออกแบบหลักสูตร ฯ ได้ดังนี้ (1) ความต้องการสร้างหลักสูตรที่ทันสมัยและรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย

และสังคมโลก จึงมีการออกแบบรายวิชาที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (2) วัตถุประสงค์การสร้างหลักสูตรมีการกำหนดให้สอดคล้องกับลักษณะความเป็นคนดี มีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณ จึงมีการออกแบบรายวิชาที่ส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าวโดยปรากฏในรูปแบบรายวิชาทางพระพุทธศาสนา (3) เป้าหมายของหลักสูตร คือ การสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพเพื่อเป็นกำลังสำคัญของประเทศไทย ดังนั้น รายวิชาในหลักสูตรจึงไม่ได้ออกแบบเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติที่กลับไปทำงานยังประเทศของตน (4) การออกแบบหลักสูตรเพื่อเด็กไทยและไม่ได้ออกแบบในลักษณะการเรียนการสอนแบบนานาชาติ ทำให้การกำหนดคุณสมบัติอาจารย์ตามมาตรฐานการศึกษาสำหรับนักศึกษาไทย ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติอาจารย์ตามมาตรฐานหลักสูตรนานาชาติ

3) ปัจจัยจากการเปลี่ยนแปลงบริบททางการศึกษาของสังคมโลก

สมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมระหว่างประเทศของไทยเป็นสาเหตุการออกแบบหลักสูตร กิจกรรมในชีวิตประจำวันและกิจกรรมนอกห้องเรียน รวมถึงการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 และมีกลุ่มเป้าหมายหลักสูตรเป็นคนไทยมากกว่าชาวต่างชาติ แต่ในความเป็นจริงเมื่อเปิดหลักสูตร กลับปรากฏว่า มีนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ โดยจากจำนวนนักศึกษาในสาขาวิชา ๆ จำนวนทั้งหมด 64 ท่าน/คน มีนักศึกษาไทยเพียงจำนวน 2 คน เท่านั้น เป็นนักศึกษาต่างชาติจำนวน 62 ท่าน/คน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบในบทที่ 4 ผู้วิจัยได้นำมาจำแนกจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการจัดการศึกษาให้นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยเอเรียวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์สวอต (SWOT Analysis) การจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักศึกษาต่างชาติ มหาวิทยาลัยเกร็ดวิทยาลัยใน พระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Strength (S)	Weakness (W)	Opportunities (O)	Threats (T)
มิติหลักสูตร			
1. มีรายวิชา พระพุทธศาสนา จำนวนมากทำให้ ส่งเสริมคุณธรรม ภายในจิตใจ	1. นักศึกษาไม่รู้ว่าจะ ความรู้เกี่ยวกับ พระพุทธศาสนา รวมถึงรายวิชาบาลี และสันสกฤตไปใช้ใน อนาคตได้อย่างไร และ คิดว่าไม่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรที่เรียน	1. บางวิชาเชิญอาจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ทางมาบรรยายพิเศษ เพิ่มเติมจากที่อาจารย์ ประจำสอน	1. พื้นที่ตั้งในการ จัดการเรียนการสอน อยู่ในป่าและล้อมรอบ ด้วยสถานที่ปฏิบัติ ธรรมทำให้การส่ง นักศึกษาไปปฏิบัติการ นอกสถานที่ต้องใช้ ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก
	2. รายวิชาพื้นฐาน (วิชาที่เป็น introduction) ยังคง	2. อาจารย์บางท่านมี เครือข่ายทางวิชาการ ด้านภาษาอังกฤษทำ	2. มหาวิทยาลัย ส่วนกลางไม่มีนโยบาย
2. รายวิชาเกี่ยวกับการฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษสามารถ นำมาใช้ในชีวิตจริง และนำไปประกอบ อาชีพในอนาคตได้ ตัวอย่างเช่น รายวิชา สัทศาสตร์และสร ศาสตร์ภาษาอังกฤษ เบื้องต้น (HU 2106 Introduction to English Phonetics and Phonology) สามารถนำมาปรับปรุง การออกเสียง	เรียนในชั้นปี 3-4 ทำให้ขาดโอกาสการ ฝึกฝนขั้น advance	ให้สามารถส่งผลงาน นักศึกษาไปร่วมงาน สัมมนาวิชาการหรือ เชิญมาเป็นผู้บรรยาย พิเศษได้	ส่งเสริมสนับสนุน หลักสูตรนานาชาติ

Strength (S)	Weakness (W)	Opportunities (O)	Threats (T)
<p>ภาษาอังกฤษได้ รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับมัคคุเทศก์ (HU 2129 English for Tourist Guides) สามารถนำไปต่อยอด เป็นมัคคุเทศก์ได้ รายวิชาการแปลภาษา อังกฤษเบื้องต้น (HU 2115 Introduction to English Translation) สามารถนำไปต่อยอด เป็นนักแปลได้</p>			
<p>3. ปรัชญาและแนว ทางการสอนทำให้ นักศึกษาเข้าใจหลัก ภาษาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ</p>	<p>3. ขาดรายวิชา เกี่ยวกับเทคโนโลยีใน ศตวรรษที่ 21 รายวิชาเกี่ยวกับการ สร้างความมั่นใจและ ปรับปรุงบุคลิกภาพ รายวิชาเกี่ยวกับ พัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ รายวิชา ที่ประยุกต์กับแนวคิด ทางธุรกิจและ ซอฟต์แวร์ทันสมัย (Computer software) และ รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับ</p>	<p>3. อาจารย์ประจำ หลักสูตรได้รับทุน สนับสนุนจาก</p>	

Strength (S)	Weakness (W)	Opportunities (O)	Threats (T)
	การจัดการเวลาและทักษะการนำเสนอในศตวรรษที่ 21	มหาวิทยาลัยในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	
4. รายวิชาที่ไม่เกี่ยวกับการสอนทักษะภาษาอังกฤษแต่มีประโยชน์ ได้แก่ วิชาการวางแผนชีวิต (GE 2003 Life Planning)	4. รายวิชาเกี่ยวกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษน้อยกว่าความคาดหวัง		
	5. คำอธิบายรายวิชาบางรายวิชาไม่ตรงกับ ความคาดหวังในการเรียน		
	6. ขาดโอกาสการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติการด้านภาษา นอกห้องเรียน/สถานที่		
	7. อาจารย์ชาวต่างประเทศน้อย		
มิติการใช้ชีวิต			
1. กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ นอกหลักสูตร เช่น TOEIC Preparation, Fun English and Buddhist Day และ study trip ช่วยทำให้ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เปิดโลกทัศน์	1. ช่วงเวลาในการทำกิจกรรมชีวิตประจำวันมากกว่า เวลาเรียน เช่น การสวดมนต์เข้า-เย็นและนั่งสมาธิ การบิณฑบาต การทำอาหาร การพัฒนาสถานที่ การทำความสะอาดต่าง ๆ การหาพิน การดับไฟป่า	1. กิจกรรมการสวดมนต์และนั่งสมาธิทำให้นักศึกษาได้ยกเว้นค่าเล่าเรียน และเป็น การปฏิบัติตามหลักวิถีพุทธ ทำให้ประชาชนเกิดความศรัทธา นำไปสู่การทำบุญแก่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ	1. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ต้องระงับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เป็นแผนพัฒนานักศึกษา

Strength (S)	Weakness (W)	Opportunities (O)	Threats (T)
2. การสวดมนต์ นั่งสมาธิ และการบิณฑบาตทำให้ได้บุญ	2.การทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันใช้เวลา มากและต้องทำทั้งก่อนและหลังเลิกเรียน ทำให้รู้สึกเหนื่อย ไม่มีสมาธิทำการบ้าน และเมื่อเข้าห้องเรียนจะรู้สึกอยากพักมากกว่าตั้งใจเรียน	2. มีการทำโครงการพัฒนานักศึกษา เช่นโครงการการเล่นกีฬาทุกวันศุกร์ โดยจ้างโค้ชมาสอน	
3. การทำอาหารและทำความสะอาดเป็นทักษะที่สามารถนำไปดูแลตนเองและครอบครัวได้ในอนาคต	3. การกระจายงานให้ทำกิจกรรมประจำวันและกิจกรรมพิเศษไม่ยุติธรรมในบางครั้ง โดยบางกลุ่มได้งานน้อย และบางกลุ่มได้งานมาก	3. มีมูลนิธิมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ และเครือข่ายทางพระพุทธศาสนา สนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งค่าเล่าเรียน ค่าอาหารและค่าอื่น ๆ เป็นระยะ	
	4. บางครั้งต้องยกเลิกการเรียนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า		
	5. ผู้ใหญ่ไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นเมื่อต้องการเสนอแนะในการทำกิจกรรมต่าง ๆ		
	6. อุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอต่อผู้เล่น		
	7. มักมีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมกะทันหัน		

Strength (S)	Weakness (W)	Opportunities (O)	Threats (T)
	8. เวลาที่ใช้ในการสวดมนต์ นิ่งสมาธิมีมากเกินไป		
	9. ขาดชมรมที่หลากหลาย		
	10. การจัดกิจกรรมจะใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน		
	11. บางกิจกรรมใช้การอบรมเนื้อหาซ้ำทุกปี เช่น TOEIC Preparation การอบรมการประกันคุณภาพ การอบรม Sex Education		
มิติกระบวนการเรียนการสอน			
1. บางรายวิชา อาจารย์อธิบาย วัตถุประสงค์ อธิบาย เนื้อหา อธิบาย แนวความคิดหลัก และตอบคำถามซ้ำ ๆ จนเข้าใจ	1. บางรายวิชา อาจารย์ลอกเนื้อหามาเขียนบนกระดาน โดยไม่อธิบายและไม่ตอบคำถามข้อสงสัย ทำให้เรียนไม่เข้าใจ	1. มีอาจารย์ต่างชาติที่สอนประจำอยู่ 1 ท่าน	1. งบประมาณที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ไม่เพียงพอต่อการจัดเตรียมอุปกรณ์และพัฒนาการเรียนการสอน
2. บางรายวิชา อาจารย์วางแผนการสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนและอธิบาย	2. บางรายวิชา อาจารย์ไม่มีแผนการสอน สอนเนื้อหาเดียวตลอดภาคการศึกษา	2. มีระบบการตรวจสอบการทำมคอ. 3 และมคอ. 5	

Strength (S)	Weakness (W)	Opportunities (O)	Threats (T)
แนวทางการสอน การวัดผลประเมินผลให้ทราบ	ไม่อธิบายวิธีการวัดผล ประเมินผล ไม่เตรียมสื่อการสอน หรือไม่ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย		
3. อาจารย์บางท่านเปิดโอกาสให้ซักถามและมีความอดทนสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการเรียนการสอน	3. บางรายวิชาไม่อนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อ ออกแบบการเรียน แสดงความคิดเห็นต่อการวัดผล ประเมินผล		
4.อาจารย์บางท่านใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบหัวข้อและวิธีการเรียนการสอน ทำให้รู้สึกสนุกและตรงตามความสนใจ ความถนัดของนักศึกษา	4. บางรายวิชาไม่มีการเก็บคะแนนเก็บ มีเพียงการสอบกลางภาคและปลายภาค ทำให้ได้คะแนนน้อย		
	5. บางรายวิชาออกข้อสอบไม่ตรงกับที่สอนหรือแหล่งข้อมูลที่แนะนำให้ค้นคว้า		
	6. อาจารย์บางท่านใช้ภาษาไทยในการสอน ทำให้เรียนไม่เข้าใจ		

Strength (S)	Weakness (W)	Opportunities (O)	Threats (T)
	7. อาจารย์บางท่าน แสดงอาการขี้เกียจ ไม่ อยากสอน หรือไม่เป็น มิตรต่อนักศึกษา ขาด ความกระตือรือร้นใน การสอน		
	8. อาจารย์บางท่านไม่ เชี่ยวชาญในรายวิชาที่ สอนและใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ไม่เป็น		
	9. อาจารย์บางท่าน พูดเร็วเกินไปและไม่ ทวนซ้ำทำให้ไม่เข้าใจ ในบทเรียน		
	10. ห้องเรียนไม่มี เครื่องปรับอากาศทำ ให้วันที่ร้อนมากจะ เรียนไม่รู้เรื่อง		
	11. อุปกรณ์การสอน ไม่พร้อม เช่น ไม่มี โปรเจกเตอร์ ทีวีไม่ เพียงพอ ปากกาไวท์ บอร์ดและน้ำหมึกไม่ เพียงพอ สัญญาณ อินเทอร์เน็ตไม่เสถียร		

การวิเคราะห์สวอตของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการวิเคราะห์สวอตข้างต้น สามารถวิเคราะห์จุดแข็งของหลักสูตรได้ 3 ประการ คือ 1) การที่มีรายวิชาพระพุทธศาสนาจำนวนมากช่วยทำให้เกิดการส่งเสริมคุณธรรมภายในจิตใจ 2) รายวิชาเกี่ยวกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษสามารถนำมาใช้ในชีวิตจริงและนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้นอกจากนั้นแล้ว 3) ปรัชญาและแนวทางการสอนทำให้นักศึกษาเข้าใจหลักภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ มีรายวิชาหนึ่งที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า แม้ไม่เกี่ยวกับการสอนทักษะภาษาอังกฤษแต่มีประโยชน์ในการใช้ชีวิต คือ วิชาการวางแผนชีวิต

ในส่วนของจุดอ่อน พบว่ามีจำนวน 7 ประการ คือ 1) นักศึกษาบางคนไม่รู้ว่าจะนำวิชาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา รวมถึงรายวิชาบาลีและสันสกฤตไปใช้ในอนาคได้อย่างไร ยิ่งไปกว่านั้นยังรู้สึกเป็นภาระเพราะไม่เกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในประเด็นนี้ น่าสนใจอย่างยิ่ง เพราะสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาไม่สามารถเชื่อมโยงเจตนารมณ์การก่อตั้งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การศึกษาด้านพระพุทธศาสนาและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์เข้ากับความเป็นในการเรียนวิชาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา และไม่สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนเข้าไปสู่การประกอบอาชีพหรือการนำไปใช้เชิงรูปธรรมได้ ทำให้การเรียนเกี่ยวกับพระพุทธศาสนากลายเป็นส่วนเกินและไม่มีประโยชน์ 2) รายวิชาพื้นฐานประเภท Introduction ยังคงต้องศึกษาในชั้นปีที่ 3 และ 4 ทำให้ขาดโอกาสการฝึกฝนขั้น Advance ซึ่งจุดอ่อนนี้สะท้อนถึงโครงสร้างหลักสูตรที่ไม่ได้สร้างโครงสร้างการเรียนแบบตัวต่อตัว ทำให้ขาดความเป็นเฉพาะทางของรายวิชาและไม่ได้จำแนกความชำนาญเฉพาะให้นักศึกษา 3) ขาดรายวิชาเกี่ยวกับเทคโนโลยี ในศตวรรษที่ 21 การสร้างความมั่นใจและปรับปรุงบุคลิกภาพ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับธุรกิจและซอฟต์แวร์ที่ทันสมัย การจัดการเวลา และการนำเสนอในศตวรรษที่ 21 โดยจากทัศนะดังกล่าวสะท้อนว่า หลักสูตรยังขาดการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แล้วนำมาประยุกต์ให้ทันสมัย ยิ่งไปกว่านั้นแล้ว 4) รายวิชาเกี่ยวกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษมีน้อยกว่าความคาดหวังของนักศึกษา โดยนักวิจัยเห็นว่า เป็นเพราะโครงสร้างหลักสูตรได้กระจายรายวิชาเป็นหมวดภาษาศาสตร์ หมวดวรรณคดี หมวดวิชาพื้นฐานและพระพุทธศาสนา และหมวดทักษะภาษาอังกฤษ โดยไม่ได้คำนวณสัดส่วนรายวิชาให้ตอบเป้าหมายว่า ต้องการสร้างความเชี่ยวชาญใดให้นักศึกษา 5) คำอธิบายรายวิชาบางรายวิชาไม่ตรงกับความคาดหวังในการเรียน 6) ขาดโอกาสการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการด้านภาษานอกห้องเรียนและนอกสถานที่ โดยข้อ 5 และข้อ 6 นี้ สะท้อนถึงว่านักศึกษามีความคาดหวังต่อการยกระดับทักษะภาษาอังกฤษจากการฝึกฝนให้มากขึ้น ทำให้บางรายวิชาที่เน้นเชิงทฤษฎีและเนื้อหาไม่ตอบโจทย์ความคาดหวังดังกล่าว ส่วนจุดอ่อนข้อสุดท้าย 7) อาจารย์ชาวต่างประเทศน้อยซึ่งนักวิจัยพบว่า ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณและสถานที่ตั้งของมหาปชาบดีเถรี

วิทยาลัย ฯ ที่อยู่ในป่าและล้อมรอบด้วยสถานที่ปฏิบัติธรรมทำให้ไม่สามารถดึงดูดอาจารย์บุคลากรไป
ได้ เนื่องจากไม่สามารถปรับสภาพความเป็นอยู่และไม่ตอบสนองต่อความคาดหวังในการดำรงชีวิต

สำหรับโอกาสของหลักสูตร มี 3 ประการ ได้แก่ 1) อาจารย์บางท่านเชิญอาจารย์พิเศษหรือ
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมาบรรยายพิเศษเพิ่มเติม ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณ์จริงและเปิด
โลกทัศน์เพื่อการวางแผนการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนั้นแล้วยังเป็นการสร้างเครือข่ายทาง
วิชาการแก่นักศึกษาด้วย 2) อาจารย์บางท่านมีเครือข่ายทางวิชาการด้านภาษาอังกฤษทำให้สามารถ
ส่งผลงานนักศึกษาไปร่วมสัมมนาวิชาการหรือเชิญมาเป็นผู้บรรยายพิเศษ โดยโอกาสข้อนี้ เป็นการ
พยายามแก้ไขจุดอ่อนที่นักศึกษาระบุว่าขาดโอกาสการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติการด้านภาษานอก
ห้องเรียน อย่างไรก็ตาม นักศึกษายังรู้สึกว่ายังพอต่อความต้องการ และ 3) อาจารย์ประจำหลักสูตร
ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งงานวิจัยนี้เป็นส่วน
หนึ่งของโอกาสดังกล่าว

ส่วนอุปสรรคจากสิ่งแวดล้อมภายนอก มี 2 ประการ ได้แก่ 1) พื้นที่ตั้งในการจัดการเรียน
การสอนอยู่ในป่าและล้อมรอบด้วยสถานที่ปฏิบัติธรรม ทำให้การส่งนักศึกษาไปฝึกปฏิบัตินอกสถานที่
ต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมากและไม่สามารถสร้างโอกาสในการฝึกฝนด้วยตนเองแก่นักศึกษา และ 2)
ก่อนปี พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยไม่มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรนานาชาติ จึงส่งผลให้ไม่มี
ระบบการดูแลนักศึกษาต่างชาติที่ได้มาตรฐาน และไม่จัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาการสอนระดับ
นานาชาติแก่มหาวิทยาลัยเถรีวิทยาลัย ฯ

**การวิเคราะห์สวอตมิตินการใช้ชีวิตของนักศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษา
ต่างชาติที่มหาวิทยาลัยเถรีวิทยาลัย ฯ**

จากการวิเคราะห์สวอตในตารางที่ 4 พบว่า จุดแข็งของกิจกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษามี 3
ประการ ได้แก่ 1) กิจกรรมเสริมการเรียนรู้นอกหลักสูตร เช่น TOEIC Preparation กิจกรรม Fun
English and Buddhist Day และ Study Trip 2) ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษและ 3)
เปิดโลกทัศน์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมอื่น ๆ ในการใช้ชีวิตยังถือว่าจุดแข็งมีสัดส่วนที่น้อย
เพราะจุดอ่อนมีถึง 11 ประการ ได้แก่ 1) สัดส่วนกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวันมีจำนวนเวลามากกว่า
เวลาเรียน 2) กิจกรรมดังกล่าวต้องทำทั้งก่อนและหลังเรียนทำให้อ่อนเพลีย ไม่มีสมาธิในการทำ
การบ้าน และเมื่อเข้าห้องเรียนจะรู้สึกอย่างพอกมากกว่าตั้งใจ จากทั้ง 2 ข้อแสดงถึงเจตนาการสื่อสาร
ว่า จำนวนกิจกรรมและช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมส่งผลกระทบต่อร่างกายแล้วนำไปสู่การมีร่างกายที่ไม่
พร้อมต่อการเรียน นอกจากนั้นในด้านจิตใจ ปรากฏในจุดอ่อนข้อ 3) การกระจายงานให้ทำใน
กิจกรรมประจำวันและกิจกรรมพิเศษบางครั้งไม่มีความยุติธรรมเพราะบางกลุ่มได้งานมากและบาง
กลุ่มได้งานน้อย ในส่วนของการวางแผนการเรียนการสอนพบว่าปรากฏในข้อ 4) คือ บางครั้งต้อง
ยกเลิกการเรียนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่ไม่ได้วางแผนล่วงหน้า และเมื่อต้องการเสนอความเห็นหรือ

สะท้อนความคิดดังกล่าว 5) ผู้ใหญ่ไม่ค่อยรับฟัง ยิ่งไปกว่านั้น 6) มักบังคับให้ร่วมกิจกรรมกะทันหัน ในส่วนของกิจกรรมสวดมนต์ นั่งสมาธิที่เป็นเกณฑ์สำหรับการยกเว้นค่าเล่าเรียน นักศึกษาสะท้อนว่า 7) ใช้เวลาในการสวดมนต์ นั่งสมาธิมากเกินไป สำหรับกิจกรรมอื่น 8) อุปกรณ์ในการเล่นกีฬาไม่เพียงพอต่อผู้เล่น 9) ขาดชมรมที่หลากหลาย 10) การจัดกิจกรรมใช้ภาษาไทยเป็นหลักทำให้ขาดโอกาสพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และ 11) บางกิจกรรม เช่น TOEIC Preparation การอบรมประกันคุณภาพ และการอบรม Sex Education มีเนื้อหาซ้ำ ๆ ทุกปี

สำหรับโอกาสในมิติการใช้ชีวิตของนักศึกษาต่างชาติ มี 3 ประการ คือ 1) กิจกรรมการสวดมนต์ นั่งสมาธิเป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณายกเว้นค่าเล่าเรียนแก่นักศึกษาและเป็นการปฏิบัติตามหลักวิถีพุทธ ทำให้ประชาชนเกิดความศรัทธานำไปสู่การทำบุญแก่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ดังนั้น ในความเห็นของผู้วิจัย การยุบกิจกรรมนี้จึงเป็นไปได้ แต่สามารถปรับรูปแบบและช่วงเวลาให้เหมาะสมกับจริตและวิถีชีวิตของนักศึกษาได้ และ 2) มีการทำโครงการพัฒนานักศึกษา เช่น โครงการเล่นกีฬาทุกวันศุกร์โดยจ้างโค้ชมาสอน แต่เนื่องจากข้อจำกัดในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา คือ การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ทำให้ต้องหยุดการดำเนินโครงการ จึงอาจทำให้นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ส่วนข้อสุดท้าย 3) มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ มีมูลนิธิมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ และเครือข่ายทางพระพุทธศาสนาสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งค่าเล่าเรียน ค่าอาหาร และค่าอื่น ๆ เป็นระยะ จึงทำให้แบ่งเบาภาระทางการเงินของมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ได้ อย่างไรก็ตามในส่วนข้อจำกัดของมูลนิธิมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ ไม่ขอกล่าวถึง เพราะไม่ได้อยู่ในวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ส่วนอุปสรรคจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษา คือ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ดังกล่าวยุติไปแล้ว

การวิเคราะห์สวอตมิติกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จุดแข็งของมิติกระบวนการเรียนการสอนมี 4 ประการซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีการสอนและคุณลักษณะของอาจารย์ ได้แก่ 1) บางรายวิชาอาจารย์บรรยายวัตถุประสงค์ อธิบายเนื้อหา อธิบายแนวความคิดหลัก และตอบคำถามซ้ำ ๆ จนเข้าใจ 2) บางรายวิชาอาจารย์วางแผนการสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนและอธิบายแนวทางการสอน การวัดผลประเมินผลให้ทราบ 3) อาจารย์บางท่านเปิดโอกาสให้ซักถามและมีความอดทน สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในการเรียนการสอน และ 4) อาจารย์บางท่านใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบหัวข้อและวิธีการเรียนการสอน ทำให้รู้สึกสนุกและตรงความสนใจ ความถนัดของนักศึกษา ซึ่งจุดแข็งดังกล่าวนี้กลับไม่ปรากฏในอาจารย์บางท่าน ส่งผลให้มีจุดอ่อนถึง 11 ประการ ซึ่งแบ่งเป็นเรื่องวิธีการสอนและคุณลักษณะของอาจารย์ ดังนี้ 1) อาจารย์บางท่านลอกเนื้อหามาเขียนบนกระดานโดยไม่อธิบายและไม่ตอบคำถามข้อสงสัย ทำให้เรียนไม่เข้าใจ 2) อาจารย์บางท่านไม่มีแผนการสอน สอนเนื้อหาเดียว

ตลอดภาคการศึกษา ไม่อธิบายวิธีการวัดผลประเมินผล ไม่เตรียมสื่อการสอน และไม่ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย 3) อาจารย์บางท่านไม่อนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อ ออกแบบการเรียน แสดงความคิดเห็นต่อการวัดผลและประเมินผล 4) บางรายวิชาไม่มีการเก็บคะแนนเก็บ มีเพียงการสอบกลางภาคและปลายภาค ทำให้ได้คะแนนน้อย 5) บางรายวิชาออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอนหรือแหล่งข้อมูลที่แนะนำให้ค้นคว้า 6) อาจารย์บางท่านใช้ภาษาไทยในการสอนทำให้เรียนไม่เข้าใจ 7) อาจารย์บางท่านไม่เชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอนและใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ไม่เป็น 9) อาจารย์บางท่านพูดเร็วเกินไปและไม่ทวนซ้ำทำให้ไม่เข้าใจในบทเรียน จาก 9 ข้อที่กล่าวมาสะท้อนถึงความคาดหวังที่นักศึกษามีต่อวิธีการเรียนการสอนและคุณลักษณะของผู้สอน ส่วนอีก 2 ข้อเป็นประเด็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ 10) ห้องเรียนไม่เครื่องปรับอากาศทำให้วันที่ร้อนมากจะเรียนไม่รู้เรื่อง และ 11) อุปกรณ์การสอนไม่พร้อม เช่น ไม่มีโปรเจกเตอร์ ที่วีไม่เพียงพอต่อจำนวนห้องเรียน ต้องย้ายไป-มา ปากกาไวท์บอร์ดและน้ำหมึกไม่เพียงพอ และสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ซึ่ง 2 ข้อหลังนี้เป็นผลจากอุปสรรคจากสิ่งแวดล้อมภายนอก คือ งบประมาณที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ไม่เพียงพอต่อการจัดเตรียมอุปกรณ์และพัฒนาการเรียนการสอน

สำหรับโอกาสของมิติกระบวนการเรียนการสอนมี 2 ประการ ได้แก่ 1) มีอาจารย์ต่างชาติสอนประจำ 1 ท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษและพระพุทธศาสนา และ 2) มีระบบการตรวจสอบการทำมคอ. 3 ซึ่งเป็นเอกสารอธิบายรายวิชาและแผนการสอน และการทำมคอ.5 ซึ่งเป็นเอกสารรายงานการสอนตามสภาพจริง อย่างไรก็ตาม ตามจุดอ่อนที่นักศึกษากล่าวสะท้อนว่า อาจารย์บางท่านไม่ได้ปฏิบัติตามแผนการสอนที่เขียนไว้ในมคอ. 3 และไม่ได้ทำตามการวิเคราะห์ผลการสอนในสภาพจริงที่รายงานในมคอ.5

กล่าวโดยสรุป ในภาพรวม แม้จุดแข็งของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนรายวิชาทางพระพุทธศาสนา การนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตจริง มีกิจกรรมที่ช่วยฝึกทักษะภาษาอังกฤษและเปิดโลกทัศน์ มีการฝึกทักษะการใช้ชีวิตในอนาคต วิธีการสอนและคุณลักษณะอาจารย์บางท่านเป็นที่พึงพอใจ แต่เมื่อเทียบกับจุดอ่อนแล้วพบว่า มีจำนวนน้อยมาก และจุดอ่อนเหล่านั้น สะท้อนถึงความคาดหวังและความต้องการในการมีส่วนร่วมในการกำหนดหัวข้อ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของคันสนีย์พร ภูพินนาส (2562: 33) ที่พบว่า สภาพปัญหาการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับความรู้สึทางบวกของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยนักศึกษาพึงพอใจต่อการออกแบบการเรียนการสอนที่ใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางมากที่สุด นอกจากนั้นการจัดสภาพแวดล้อมต่อการศึกษามีความสำคัญในการสร้างความรู้สึทางบวกต่อการเรียนรู้โดยตรงซึ่งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต้องถูกออกแบบให้นักศึกษาได้ฝึกความสามารถด้านการคิด การจัดการชีวิตของตนเอง และเนื้อหาสาระกับกิจกรรมควรสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของ

ผู้เรียน นอกจากนั้น งานวิจัยชิ้นนี้ยังพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในการรองรับการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของเดือนฉาย ไชยบุตร และ ฐิญา ตันตราพันธ์ (2559) ที่ระบุว่า การจัดระบบการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (CEL) จะช่วยให้ผู้สอนสามารถติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ครบทั้งกระบวนการตั้งแต่การกำหนดโจทย์ปัญหา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น การอภิปรายปัญหาร่วมกัน และยังอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาสามารถเข้าเรียนได้ตลอดเวลาตามความพร้อมและความต้องการของผู้เรียนอีกด้วย และคุณลักษณะของผู้สอนที่นักศึกษาต่างชาติที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ คาดหวัง มีลักษณะใกล้เคียงกับข้อค้นพบของโณทัย ธีระทีป (2561) ได้ระบุคุณลักษณะของผู้สอนว่าควรมีประสบการณ์ มีความสามารถในการถ่ายทอดและการให้คำปรึกษา สามารถให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาส่วนตัวของผู้เรียนและช่วยวางแผนการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายตามข้อกำหนดของหลักสูตร ส่วนคุณภาพการสอน ผู้สอนสามารถทำได้โดยใช้การชี้แนะ การเสริมแรง และการมีส่วนร่วมในการเรียน

จากการที่นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตร เสนอแนวทางการทำกิจกรรมการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย และวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนสะท้อนถึงลักษณะหนึ่งของ “ปัญญาชน” ในศตวรรษที่ 21 ดังคำนิยามวิทยากร เชียงกูล (2538) ที่อธิบายไว้ว่า ปัญญาชน หมายถึง “นักคิด ผู้มีปัญญา มีกิจกรรมทางปัญญาที่สังคมเห็นได้ และเป็นผู้ใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณอย่างอิสระ” งานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นหนึ่งในช่องทางให้นักศึกษาได้แสดงศักยภาพของ “ปัญญาชน” ดังกล่าว

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อนี้คือ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยฯ แก่นักศึกษาต่างชาติอันเป็นวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของงานวิจัยนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะมิติหลักสูตร

1) ควรมีกิจกรรมและการอธิบายเชื่อมโยงเจตนารมณ์การก่อตั้งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาด้านพระพุทธศาสนาและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์เข้ากับรายวิชาพระพุทธศาสนาที่กำหนดให้เรียน และสร้างแบบวิเคราะห์เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนเข้าไปสู่การประกอบอาชีพหรือการนำไปใช้เชิงรูปธรรมได้

2) ควรมีการปรับโครงสร้างหลักสูตรที่ให้กำหนดการเรียนแบบตัวต่อตัวเพื่อสร้างความเฉพาะทางของรายวิชาและความชำนาญเฉพาะแก่นักศึกษา

3) ควรปรับคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ให้ทันสมัยกับบริบทสังคมโลก และเพิ่มการฝึกปฏิบัติทางด้านภาษานอกห้องเรียนและนอก

สถานที่ให้อยู่ในคำอธิบายรายวิชาเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการจัดกิจกรรมการสอนแก่ผู้สอน

5.3.2 ข้อเสนอแนะมิติการใช้ชีวิตของนักศึกษา

1) ควรปรับสัดส่วนกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวันให้มีความสมดุลกับเวลาเรียนและเวลาในการเรียนรู้ด้วยตนเองรวมถึงการพักผ่อนของนักศึกษา

2) ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมที่ทำ การกระจายงาน และการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษารู้สึกถึงความยุติธรรมในการกระจายงานอย่างทั่วถึงและมีสิทธิ์ในการเลือกกิจกรรมการใช้ชีวิตของตนเอง

3) ควรมีปฏิทินกิจกรรมและแจ้งนักศึกษาล่วงหน้าเพื่อให้มีการเตรียมตัวและไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียน

4) ควรให้นักศึกษาจัดตั้งชมรมเองตามความสนใจของตนเป็นหลัก

5) ควรจัดหาเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์เพื่อดำเนินกิจกรรมด้านภาษาอังกฤษ

6) บางกิจกรรมที่ต้องอบรมกลุ่มเป้าหมายซ้ำทุกปี ควรมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาหรือเพิ่มกรณีตัวอย่างที่ทันสมัย

5.3.3 ข้อเสนอแนะมิติกระบวนการเรียนการสอน

1) ควรมีการจัดอบรมเทคนิคการสอนในศตวรรษที่ 21 แก่คณาจารย์

2) ควรมีระบบติดตามการสอนของอาจารย์ว่าเป็นไปตามแผนการสอนในมคอ. 3 หรือไม่ และครอบคลุมเนื้อหาคำอธิบายรายวิชาหรือไม่

3) ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน เช่น มีส่วนในการกำหนดหัวข้อที่สนใจ การกำหนดสัดส่วนคะแนน การกำหนดกิจกรรมที่เรียนรู้ในห้องเรียน การกำหนดวิธีการวัดผลประเมินผล เป็นต้น

4) ควรมีการของบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน

บรรณานุกรม

- กัลญญ เพชรภรณ์. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาครูสำหรับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ENN3202) บทที่ 5 การเรียนรู้และทฤษฎีการเรียนรู้. สืบค้น 22 กรกฎาคม 2563, จาก http://www.eledu.ssru.ac.th/kalanyoo_pe/file.php/4/_5_.pdf
- ซันธชัย อธิเกียรติและธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. การสอนแบบทันสมัยและเทคโนโลยีสอนแนวใหม่. สืบค้น 21 กรกฎาคม 2563, จาก http://regis.skru.ac.th/RegisWeb/webpage/addnews/data/2017-07-24_078.pdf
- จุฬารณย์ ขอบใจกลาง. (2560). “การศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการขนส่งสินค้าทางถนนผ่านเขตแดนประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ณ ด่านจังหวัดหนองคายเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 10(2), 52-66.
- ฐิติกรณ์รัศมี ภัททสิริภูวดลและชนิดา ศรีบุญเรือง. (2559). “การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามแนวทางกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ”. งานประกันคุณภาพการศึกษาและสารสนเทศ สำนักงานเลขาธิการ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- เดือนฉาย ไชยบุตร และ ณิชญา ตันตรานนท์. (2559). “การพัฒนาผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้วยระบบการเรียนรู้ร่วมกันทางอิเล็กทรอนิกส์”. รายงานการประชุมสัมมนาวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 16 และงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 3: หน้า 764-776.
- ทรงศิริ วิชิรานนท์, วินา สงวนพงษ์, อรุณี อรุณเรือง, และอังคณา แวซอเหาะ. (2558). “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ”. **รายงานการวิจัย**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร: ม.ป.ท.
- ธนต์ถ์กานต์ ศรีเฉลียวและภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์. (2560). “การพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการใช้การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม”. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 11(2), 61-74.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. *ปัญญาชน*. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2563, จาก

<http://www.royin.go.th/dictionary/>

เพชรปानी อินทรพาณิชย์, สำราญ กำจัดภัย, และ สมพร หลิมเจริญ. (2560). “การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสกลนคร”. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 7(1), 99-108.

แม่ชีประครอง งามชัยภูมิ. หัวหน้าฝ่ายจัดการการศึกษา มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ข. สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2563

รวมพร มินานนท์, จินตนา พรสัมฤทธิ์โชค, จิราพัชร ปัญญาดี, อัญพัชญ์ วิวัฒน์กมลชัย, และชฎานิศา เขมทัตน์. (2556). “ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนในกระบวนวิชาหลักการและเทคนิคการพยาบาลภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่”. *พยาบาลสาร*, 40(4), 126-138.

รัชดา ลาภใหญ่. (2559). “แนวทางและข้อควรปฏิบัติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้แก่นักศึกษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ”. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต*, 12(21), 37-47.

วสนันท์ หมวดเอียด. (2556). “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร จังหวัดสงขลา”. *ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยทักษิณ สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน.

วิทยากร เชียงกุล (2538), กมล สมวิเชียร (2511), สุวลักษณ์ ศิวลักษณ์ (2521). *แนวคิดเรื่อง “ปัญญาชน” ของกรมชี่ กับลู่ทางในการนำมาใช้วิเคราะห์ปัญญาชนไทย (การให้คำนิยามสองแบบที่ต่างกัน)*. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2563, จาก

<https://witayakornclub.wordpress.com/2008/03/06/intelligentsia6/>

วีรภัทร ไหมไหว. (2552). “แนวทางการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร”. *วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

คันสนีย์พร ภูพันนาส และจักรดาว โพธิแสน. (2562). “การศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม”. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 15(1), 101-121.

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). *ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21*. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2563, จาก <http://www.okmd.or.th/okmd-opportunity/new-gen/262/>

- สุนทรา โตบัว. (2561). “การพัฒนาแนวทางการประเมินการเรียนรู้ด้วยการวิจัยเป็นฐานเพื่อสร้างเสริมความสามารถตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตบัณฑิตศึกษา”. *วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร*, 8(1), 92-109.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (ม.ป.ป.). **เอกสารสาระหลักการและแนวคิดประกอบการดำเนินงาน กศน.: คัมภีร์กศน.** กรุงเทพฯ ฯ: เอ็น.เอ.ร็ดนะ เทรดตั้ง.
- อโณทัย ธีระทีป. (2561). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา”. **วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Stipek, D. (2011). *การศึกษาไม่ใช่การแข่งขัน*. แปลจาก **Education is not a race**. โดย สมเกียรติ อ่อนวิมล. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2563, จาก <https://www.thaivision.com/education-is-not-a-race.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม
หมายเลขข้อเสนอการวิจัย ว.๒๕/๒๕๖๔

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายงานการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อข้อเสนอการวิจัย: การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยฯ ของนักศึกษาต่างชาติ
(The Analysis on Study Problem of Foreign Students at Mahapajapati Buddhist College)

รหัสข้อเสนอการวิจัย: วจ.๑๐๒๖/๒๕๖๓

สถาบันที่สังกัด: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย
ในพระสังฆราชูปถัมภ์

ผู้วิจัยหลัก: พระอุดมธีรคุณ

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

๑. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
๒. เอกสารชี้แจงข้อมูลผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
๓. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	ฉบับที่ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

(พระสุวรรณเมธาภรณ์, ผศ.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

หมายเลขใบรับรอง: ว.๒๕/๒๕๖๔

วันที่ให้การรับรอง: ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

วันหมดอายุใบรับรอง: ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕

แบบสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์

แบบคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก

เรื่อง

ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการเรียนที่มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ
ของนักศึกษาต่างชาติ

- 1) หัวข้อมิติหลักสูตร
  - 1.1) ความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงสร้างหลักสูตร
  - 1.2) ข้อดีและข้อด้อยของโครงสร้างหลักสูตร
  - 1.3) ข้อควรปรับปรุงของโครงสร้างหลักสูตร
  - 1.4) ความคิดเห็นต่อชื่อรายวิชา
  - 1.5) ความคิดเห็นต่อคำอธิบายรายวิชา
  - 1.6) ความพึงพอใจต่อการเรียนแต่ละรายวิชา
  - 1.7) ประโยชน์ของความรู้ในหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง
  - 1.8) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียนรู้แต่ละรายวิชา
  - 1.9) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

- 2) หัวข้อมิติการใช้ชีวิต
  - 2.1) กิจกรรมที่ทำในแต่ละวัน
  - 2.2) ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบของกิจกรรมที่ทำต่อการเรียน
  - 2.3) กิจกรรมที่รู้สึกชอบหรือมีความสุขในการทำและความสัมพันธ์ต่อการเรียน
  - 2.4) กิจกรรมที่ไม่ชอบหรือรู้สึกเป็นอุปสรรคในการใช้ชีวิตและความสัมพันธ์ของกิจกรรมดังกล่าวต่อการเรียน

- 2.5) กิจกรรมที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง พร้อมเสนอแนวทางปรับปรุง
  - 2.6) ประโยชน์ของกิจกรรมต่อการเรียน
  - 2.7) อุปสรรคและข้อจำกัดในการทำกิจกรรม
  - 2.8) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรม
- 3) หัวข้อมิติกระบวนการเรียนการสอน
- 3.1) ขั้นตอนการสอนในแต่ละรายวิชา
  - 3.2) ความเหมาะสมของวิธีการสอนกับรายวิชา
  - 3.3) ผลกระทบของวิธีการสอนต่อความเข้าใจในบทเรียน
  - 3.4) วิธีการสอนที่ชื่นชอบและไม่ชอบ
  - 3.5) การประเมินผลการเรียน
  - 3.6) ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
  - 3.7) คุณลักษณะของผู้สอน
  - 3.8) อุปสรรคและข้อจำกัดในการเรียน
  - 3.9) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน
-

ชื่อ-นามสกุลหัวหน้าโครงการวิจัย พระอุดมธีรคุณ (ภาวัต วิสุทเธสโก แสงวงศ์)

ตำแหน่ง

- ผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
มหาวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

2540 M.A. (English) Banaras Hindu University, India

2535 ศน.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

2555 - 2561 ผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการ

Udomtheerakhun, Phanommas Bamrungsin, Srisalab Upamai. (2019). A Study of University Students' Public Relations and Recruitment Strategies for ASEAN Opening Community and the 21st Century. *Journal of Business, Governance, & Information Technology*, 1(1), 75-86.

พระอุดมธีรคุณ (ภาวัต) วิสุทเธสโก. (2562). สมรรถนะครูที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3. *วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์นวิจัย*, 6(3), 1-13

พระอุดมธีรคุณ (ภาวัต) วิสุทเธสโก และบัณฑิตกา จารุมา. (2563). ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน. *วารสารมหาจุฬาริชาการ*, 7(2), 53-63.

ผลงานวิจัย

ไม่มี

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
เลขที่ 95 หมู่ 7 ต.ภูหลวง อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา 30150

ชื่อ-นามสกุลนักวิจัยร่วม บัณฑิตกา จารุมา

ตำแหน่ง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประวัติการศึกษา

- 2560 – ปัจจุบัน กำลังศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตสาขาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา
- 2554 Master of Arts (Conflict Analysis and Management)
Royal Roads University, CANADA
- 2550 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล
- 2544 ศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1)
สาขาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน

- 2563 - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำ มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ฯ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- 2559 – 2562 อาจารย์ประจำ วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน ฯ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 2554 – 2557 อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผลงานทางวิชาการ

- บัณฑิตกา จารุมา และสมคิด นันต๊ะ. (2563). “ความหลากหลายทางภาษาในสังคมไทย”. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 9(1), 154-163.
- บัณฑิตกา จารุมา และพยอม ก้อนในเมือง. (2563). “วิธีพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ”. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(1), 413-428.
- พระอุดมธีรคุณ และบัณฑิตกา จารุมา. (2563). “ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน”. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 7(2), 53-63.
- บัณฑิตกา จารุมา. (2563). การวิเคราะห์วาทกรรมโน้มน้าวใจ: กรณีศึกษาการรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษาของหน่วยงานรัฐในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 7(3), 265-279.
- บัณฑิตกา จารุมา. (2562). “วัฒนธรรมเชิงสันติสำหรับครู”. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 6(2), 382-396.
- สมคิด นันต๊ะ และบัณฑิตกา จารุมา. (2562). “การวิเคราะห์ช่องทางการสื่อสารโน้มน้าวใจในการรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษาของหน่วยงานรัฐในอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน”. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 5(2), 107-116.

บัณฑิตกา จารุมา. (2560). ประวัติอักษรธรรมล้านนาที่สัมพันธ์กับพระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน. *วารสารมหาจุฬาริชาการ*, 4(1), 168-175.

ผลงานวิจัย

บัณฑิตกา จารุมา, สมคิด นันตะ และอรพินท์ อินวงศ์. (2565). *การศึกษากลวิธีทางภาษาที่โน้มน้าวให้ประชาชนในพื้นที่ล้านนาตะวันออกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ในเขตเทศบาลของไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.

บัณฑิตกา จารุมา และสมคิด นันตะ. (2562). *การวิเคราะห์วาทกรรมโน้มน้าวใจ: กรณีศึกษาการรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษาของหน่วยงานรัฐในอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สมัชชา นิลปัทม์และบัณฑิตกา จารุมา. (2554). *สื่อมวลชนกับการเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ บทบาทที่เป็นจริง บทบาทที่ควรจะเป็น และเส้นทางสู่การสื่อสารสันติภาพ*. ปัตตานี: คณะวิทยาการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

บัณฑิตกา จารุมา. (2552). *โครงการวิจัยการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการลุ่มน้ำสายบุรี กรณีศึกษา นาร้าง อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในพระสังฆราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาริชาวิทยาลัย

เลขที่ 95 หมู่ 7 ต.ภูหลวง อ.ปัวจ้งชัย จ.นครราชสีมา 30150